

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

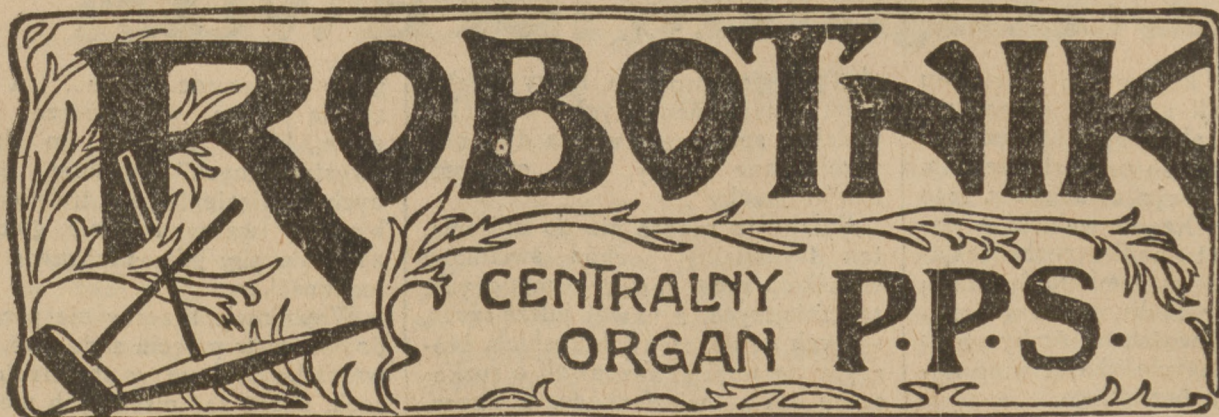
Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy

Kasa czynna od 12 do 2-iej

Dpłata pocztowa ulszczona ryczałtem

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80.

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Sprawa brzeska w Komisji Sejmowej Z KOMISJI BUDŻETOWEJ

Wczoraj rozpoczęły się posiedzenia Sejmowej Komisji budżetowej w sprawie preliminarza budżetowego.

Pos. dr. Polakiewicz (BB.) referował budżet Min. Spraw Wewnętrznych. Obecni byli minister Składkowski, komendant PP., przedstawiciele K. O. P. i t. p.

Referent ograniczył się przeważnie do bardziej szczegółowego przedstawienia preliminarza nie dając żadnej samodzielnej syntezy. Lepiej była opracowana służba zdrowia (dr. Dyboski). Zapowiedział, że Rząd wnieśli projekty samorządowe, osnute na zasadach „solidaryzmu” (??) a nie walki poszczególnych grup (?). Poza to dodał 3 milj. na powszechny spis ludności uszczuplając dotacje na zdrowie (gruźlica jaglica) i policie. Razem referent zwiększa budżet o 700 tys.

W dyskusji pierwszy zabrał głos tow. Czapiński.

Nasz budżet ma charakter przeważnie wojskowo-administracyjny-policyjny; natomiast wydatki kulturalne, socjalne i inwestycyjne są upośledzone. Wyrazem tej tendencji jest także obecny budżet spraw wewn., który się nie zmniejszył w porównaniu z rokiem zeszłym, podczas gdy np. oświata zmalała o 25%. Policja stanowi połowę budżetu (125 milj.), podczas gdy „zdrowie” stanowi jedną dziesiątą część „policji” (15 milj.).

Mówca przypomina „zapowiedzi” b.

ministra Józefskiego na temat „bezpartyjności” i stwierdza, że w rzeczywistości aparat administracyjny państwa wraz z policją stał się narzędziem jednej partii (wybory!).

Mówca zapytuje ministra jakie to są w szczególności te projekty samorządowe, osnute rzekomo na „solidaryzmie”? Czy także jest znany dekret w sprawie samorządu Gdyni, według którego na 20 radców ma być 10 mianowców, co zresztą jest sprzeczne z Konstytucją?

Omawia dalej wybory do Sejmu, podczas których cały aparat rządowy służył BB. Przypomina rozwiązywanie wieców, unieważnianie kart, bezkarne napady bojówek. Ton pp. starostów grubo się zmienił obecnie — tak wobec wójtów i podwładnych, jak też wobec ludności.

Mówi o tendencyjnej cenzurze pism, przytaczając takie np. fakta, jak skonfiskowanie portretu Struga w „Robotniku” lub tablicy statystycznej w „Wyzwoleniu Społecznym”. Mówi też o napadzie na „Dziennik Ludowy” i o systematycznym niszczeniu „ABC”.

Przechodzi do Brześcia, omawiając go tylko w części, dotyczącej Min. Spraw Wewnętrznych. Zapytuje ministra, kto go inspirował w sprawie aresztowania posłów, skoro na rozkazach był podpis ministra? Tow. Libermana katowano w lesie koło Siedlec przy udziale komisarza policji; czy ministrowi znane jest to

nazwisko? Posłowi Sawickiemu nałożono kajdanki; grożono śmiercią w Puszczy Białowieskiej — „skona jak koń”... czy minister może coś powiedzieć w tej sprawie?

Podczas „pacyfikacji” wsch. Małopolski stosowano zasadę kolektywnej odpowiedzialności, jak w dawnej Rosji lub Azji. Katowano całe wsie.

Bicie wogóle staje się niemal systemem w policji. Mówca cytuje sprawę toruńską, obicie redaktora „Gazety Kościerskiej”, komunistów w Łucku, sprawę Centnerszwa i t. d.

Żąda oczyszczenia aresztów policyjnych, gdzie się roi od robactwa. Żąda wyjaśnienia, ilu jest konfidentów policyjnych w starostwach i za jakie pieniądze są utrzymywani. Wreszcie omawia konieczność przeprowadzenia spisu ludności i wadliwe funkcjonowanie biura filmowego.

Stawia wnioski. Na znak nieufności do polityki Ministerjum skreśla całe 6 milj. funduszu dyspozycyjnego. Aby wyrazić nieufność wobec polityki policji mówca zapowiada postawienie wniosku skreślającego z budżetu policji około 20 proc. Skreśla sto złotych z kar administracyjnych, aby podkreślić ich niezadką tendencyjność polityczną.

Pos. Rymar (ND.) obszernie omawia sprawę samorządową, bicie aresztowanych, bezkarność bojówek strzeleckich w Poznaniu.

(dalszy ciąg na str. 4-ej).

RADA NACZELNA

Posiedzenie Rady Naczelnej P. P. S. odbędzie się w Warszawie 17-go i 18-go stycznia.

C. K. W.

Posiedzenie CKW. odbędzie się w czwartek, 15 b. m. o 4-ej popołudniu.

Sekretariat generalny.

NOTA RZĄDU POLSKIEGO

DO SEKRETARJATU GENERALNEGO LIGI NARODÓW W SPRAWIE SKARG NIEMIECKICH.

Rząd polski wysłał w dniu wczorajszym notę do sekretarjatu generalnego Ligi Narodów, która jest odpowiedzią na skargi rządu niemieckiego przeciwko Polsce, w związku z zajściami na terenie województwa śląskiego w okresie wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej oraz do Sejmu śląskiego.

Nota polska będzie w najbliższym czasie ogłoszona przez sekretariat generalny Ligi Narodów. (PRESS).

POSIEDZENIE KOMITETU EKONOMICZNEGO MINISTRÓW

W dniu 9 b. m. w godzinach popołudniowych odbyło się pod przewodnictwem p. premiera Sławka posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów.

Na posiedzeniu ten Komitet rozważał szereg spraw, m. in. sprawę złagodzenia kryzysu bezrobocia, oraz sprawę obniżenia cen artykułów pod kątem widzenia zmniejszenia rozpiętości różnic cen, pobieranych przez producenta, a płaconych detalicznie sprzedawcy.

MILJONY ŻŁ. NALEŻĄ SIĘ ROBOTNIKOM ROLNYM OD PRACODAWCÓW

Związek robotników rolnych rozpiął ostatnio ankietę, dotyczącą zaległości właścicieli folwarków i majątków ziemskich przy uiszczaniu plac robotnikom. Okazało się, że na terenie całego Państwa, sumy należne robotnikom dosięgają wielu milionów zł. W niektórych folwarkach od 9 miesięcy nie wypłacano należnych świadczeń.

KTO JEST P. KAZIMIERZ PIERACKI

O nowym wiceministrze oświaty pisze „Naprzód”:

„P. Kazimierz Pieracki, dotychczasowy naczelnik wydziału szkolnictwa średniego w ministerstwie, nie posiada ani doktoratu, ani egzaminu nauczycielskiego, albowiem w trzecim roku studiów uniwersyteckich, które odbywał w Krakowie, pożegnał się z uniwersyteciem, nie napisawszy nawet żadnej pracy seminaryjnej, a prawo nauczania uzyskał tylko na zasadzie lat służby, czyli poprostu zasiadzenia. Jest to najważniejsza kwalifikacja, jaką wykazuje się pewna kategoria pracowników w szkolnictwie i trudno sądzić, aby na jej podstawie można sięgać po stanowisko kierownicze, jakim jest urząd dyrektora departamentu w ministerstwie. (P. Pieracki sięgnął wyżej. Red.).

No ale jeżeli się ma brata wszechpotężnego wicepremiera, który już wszystkich członków swej bliższej i dalszej rodziny pomieszczał na intratnych posadach...

Już na dotychczasowym stanowisku naczelnika wydziału szkół średnich był p. K. Pieracki w kłopotliwym położeniu wobec swoich podwładnych, mających większe, niż on, kwalifikacje naukowe. Cóż to dopiero byłoby na jeszcze wyższym stanowisku...”

Strajk górników angielskich

Londyn, 9.1. (PAT). Istnieje nadzieja, że zatarg w kopalniach południowej Walii zostanie dzisiaj załagodzony.

Przewidywania te są oparte na oświadczeniach kół górniczych, że przywódcy górników zgodzili się na zaproponowane im warunki, które w razie

pomyślnego zakończenia spotkania pomiędzy przedstawicielami właścicieli kopalń a górników zostaną przesłane do poszczególnych lokalnych związków do potwierdzenia.

Powzięto już pewne kroki w związku

z przewidywanym podjęciem pracy w poniedziałek.

Londyn, 9 stycznia. (ATE). Rokowania pomiędzy właścicielami kopalń a górnikami Zagłębia południowo-walijskiego zostały zerwane. W strajku bierze udział 140.000 górników.

Groźba lokautu włóknarzy angielskich

Londyn, 9.1. (PAT). Przemysł bawełniany w okręgu Lancashire może się znaleźć w położeniu bez wyjścia, jeśli

zatarg nie zostanie szybko uregulowany. Sytuacja może się stać bardzo trudną, gdyż wprowadzenie w życie rezolucji Związku Właścicieli przemysłu

włókienniczego oznaczałoby zamknięcie wszystkich przedsiębiorstw w okręgu Lancashire oraz lokaut zgórą 250.000 tkaczy.

Rozruchy bezrobotnych

Londyn, (ATE.). 9.1. Wczoraj wydarzyły się w Brooklynie rozruchy bezrobotnych. Duży tłum bezrobotnych po wiecu

usiłował rozgrabić budynek armji Zbawienia w Brooklynie, gdzie znajdowała się żywność i odzież. Podczas starcia

policji z tłumem 14 osób odniosło rany. W tej liczbie 2 policjantów.

Aresztowanie bojówki faszystowskiej

Berlin (ATE.) 9.1. Wczoraj około godz. 10-ej wieczorem oddział policji aresztował w Sauenburgu bojówkę hitlerowską,

która odbywała w lesie ćwiczenia wojskowe. Z pośród 40 członków bojówki aresztowano 17. Po wylegitymowaniu

ich wypuszczono wszystkich na wolność. Bojówka była umundurowana.

Korpus lotniczy w Hiszpanji został rozwiązany

REPRESJE PO NIEUDAŁEJ REWOLUCJI

Paryż (ATE.) 9.1. Dekretem królewskim rozwiązany został w Hiszpanji korpus wojsk lotniczych. Odrębne mundury lotnicze zostały skasowane, zaś oficerowie

lotnicy zostali przydzieleni do innych formacji, gdzie będą spełniać służbę w oddziałach lotniczych.

Dekret królewski pozostaje w związku

z ostatnią rewolucją wojskową w Hiszpanji, w której przeciwko rządowi wystąpiła znaczna część oficerów korpusu lotniczego.

Bucharin na indeksie sowieckim

DZIEŁA JEGO NIE BĘDĄ JUŻ WIĘCEJ DRUKOWANE

Ryga, 9 stycznia. (ATE). Państwowy instytut wydawniczy (Gosizdat) postanowił nie drukować więcej książek byłego prezesa komunistycznej międzynarodówki Bucharina.

Należy przypomnieć, że w roku 1924 książka Bucharina o t. „A. B. C. komunizmu” była forsowana przez władze so-

wieckie, jako najlepszy podręcznik popularny dla zapoznania się z zasadami ruchu komunistycznego. Książka ta wydrukowana w ilościach 7 milionów egzemplarzy rozdana została w szkołach armji i wśród robotników.

Postanowienie Gosizdatu oznacza, iż Stalin prowadząc bezwzględna walkę z przywódcami opozycji prawicowej nie tylko, że usiłuje ich odsunąć od aktywnego życia politycznego, lecz także chce podważyć ich materialną egzystencję odbierając im środki zarobkowania piórem.

SKONFISKOWANE

SKONFISKOWANE

NOWE NAZWISKA OFICERÓW BRZESKICH

Interpelacja sejmowa w sprawie brzeskiej podała kilka nazwisk oficerów, pełniących funkcje służby więziennej w Brześciu. Nie zdołano jednak wtedy jeszcze ustalić nazwisk wszystkich pięciu majorów i czterech kapitanów (w tym jeden doktor) i jednego pułkownika. Później prasa podała, że kapitan żandarmerji, który odznaczał się specjalną brutalnością wobec więźniów, nazywa się Adam Sokołowski.

Obecnie udało nam się stwierdzić, że Adam Sokołowski — to tylko pseudonim. Prawdziwe jego nazwisko według wszelkiego prawdopodobieństwa brzmi Kazimierz Kaciukiewicz. Służył on jako kapitan w 8 dywizjonie żandarmerji w Toruniu.

W sierpniu został z Torunia wymeldowany do Czortkowa, gdzie mieszka jego rodzina, zajmująca się handlem skór.

Kapitan Kaciukiewicz po 23 listopada, t. j. na zlikwidowanie Brześcia, udał się do Czortkowa. Służył on swego czasu w II Karpackiej Brygadzie, skąd przez Murman udał się do Francji i służył w armji Hallera. Wśród kolegów-oficerów ma opinię człowieka o charakterze bardzo gwałtownym.

Udało nam się również ustalić nieznaną dotąd nazwisko jednego z majorów. Jest to Włodzisław Zieliński z 78 pułku piechoty stacjonowanego w Wilejce. Major Zieliński po Brześciu przebywał w Toruniu.

PRYWATNE KASY CHORYCH?

Agencja P. A. P. donosi: Ministerjum Przemysłu i Handlu zawiadomiło Związek Przemysłowców w Krakowie, że w momencie aktualnym dla scalenia ubezpieczeń społecznych poprzez postulat Związku o możliwości zastąpienia publicznych Kas Chorych prywatnymi, odpowiadającymi wymogom ustawy, oraz odnosnym celom publicznym.

Jeżeli wiadomość ta jest prawdziwa, to oznaczałaby ona likwidację instytucji Kas Chorych. P. Prystor, jako minister handlu i przemysłu zakończyłby „chłubnie” „dzieło”, jakie rozpoczął jako minister pracy.

SŁOWA A CZYNY

JAK P. BURDA ZASŁANIAŁ SIĘ NIETYKALNOŚCIĄ

Wczoraj na wokandy sądowej znalazło się nazwisko osławionego posła z BB, Rudolfa Burdy, dwukrotnie oskarżonego o zniesławienie.

Jeden z procesów karnych wytoczony został posłowi Budzie przez plk. Romualda Kwiatkowskiego z Przemysła, za umieszczenie w „Przedświcie” artykułu, zawierającego zarzuty czynów karnych i nieuczciwych.

Oskarżycielem w drugiej sprawie jest mjr. Jan Duch, który też poczuł się dotknięty artykułami Burdy.

Posel Burda w związku z otrzymaniem wezwaniami sądowymi na rozprawę, zawiadził się onegdaj w kancelarii wydziału karnego i zameldował do protokołu, że nie przyjdzie do sądu, bo jest posłem i w myśl przepisów Konstytucji, chroni go nietykalność.

Tymczasem nie dotrzymał swojej zapowiedzi i już wczoraj zrana oczekiwał na swoje sprawy karne. Mało tego — zasiadł na ławie oskarżonych!

Do rozprawy nie doszło. Zaraz na wstępie bowiem obrońca Burdy zakwestionował możliwość sądenia oskarżonego, który jest posłem.

Występujący w imieniu oskarżycieli, adw. Janusz Rabski wnioskował ten poparł, twierdząc, że chociaż oskarżony poseł Burda należy do zespołu, który wysunął hasło nietykalności poselskiej, to jednak Konstytucja nie zna indywidualnego zrzeczenia się takich przywilejów przez posła. Wobec tego — i dlatego wydanie sądu przez Sejm posła Burdy musi nastąpić. Trudności żadnych nie będzie, zwłaszcza wobec przynależności posła Burdy do klubu, który w Sejmie stanowi większość.

Po krótkiej naradzie sąd postanowił zwrócić się do Sejmu o wydanie posła Burdy, który należy do zespołu B. B., proponującego demagogiczne zrzeczenie się nietykalności poselskiej, a którego pojedynczy członkowie skwapliwie ową nietykalnością zastaniają się.

WARSZ. WYDZIAŁ KOBIECY P. P. S. ul. Leszno 53.

We wtorek, dn. 13 stycznia o godz. 7 wiecz. w lokalu własnym, Leszno 53, parter — tow.

JAN KWAPIŃSKI

wyłosi odczyt p. t.

„Zadania proletariatu i obowiązki kobiet w chwili obecnej”.

Zabijanie prawdy

Obłudnicy, którzy po porwaniu posłów, biadali nad apatią mas robotniczych za obojętność i nieuczulość na wyrządzoną im przez przedstawicieli krzywdę, — i wyprowadzali z tego mife dla ucha Rządu wnioski o słabości, a nawet upadku ruchu socjalistycznego, — ci sami udają dzisiaj spragnionych widoku surowego miecza sprawiedliwości, któryby bezstronnie i należycie ukarał winowajców koszar brzeskiego.

Ta, z całą perfidią obmyślana taktyka ma na celu ośmieszenie opinii publicznej, uspienie budzącego się sumienia społeczeństwa i sprowadzenie na bezdroża tych słabych, którzy zawsze i wszędzie wolą gnusnąć w ciszy domowej i nie słyszeć alarmu, idącego poprzez kraj.

Uczepiono się kurczowo myśli o sędzi, który powinien zająć się zbiciem oskarżeń, przetrwanych już dostatecznie w sercach uczciwych obywateli, i żąda się od stur-turowanych fizycznie i psychicznie b. więźniów, by jaknajprędzej złożyli skargi (niewiadomo na kogo) i spokojnie, wraz z całą Polską i światem kulturalnym, czekali na wyniki dochodzenia... śledztwa... sądu.

Byłoby to niewątpliwie zwycięstwo ideowych sprzymierzeńców systemu brzeskiego, nadałoby to tej czarnej karcie dziejów pozory pewnej legalności, zdusiłoby w końcu ter-za-

chetny ogień protestu, który zbierał ludzi o najkrańcowszych wiarach i podzielił społeczeństwo na dwa nieprzejednane obozy, — „czystości rąk” i „hańby”.

Byłaby to radość nie do opisania, ten tryumfalny pochód świadków wszelkich rang, zasług, — minionych, teraźniejszych, a nawet jutrzejszych, — tych ex-dozorców brzeskich, którzyby na wyścigi zeznawali o rozkoszach życia więziennego, o trosce, jaką otaczano więźniów, o ich kaprysach, którym czyniono zadość, o złych humorach, które starano się łagodzić, o wybrzaskach, na które po ojcowski patrzono przez palce.

Zeznawać będą wszyscy za jednego i jeden za wszystkich, — ci solidarni sprawcy, mający już błogosławieństwo Anusza, Miedzińskiego, Burdy i Sieroszewskiego.

Oczy pocziwego Polaka przyglądałoby się z przerażeniem tej niesamowitej scenie, kiedy po jednej stronie zgrupowanoby tych, których dłonie znały się nad ofiarami Brześcia, a po drugiej — stanęliby głośnie, shanbieni w swej godności ludzkiej, terroryzowani i bici pięściami po twarzy „oskarżyciele”. Dwa światy, — ofiary „piekła przeżyć” i przedstawiciele „silnej ręki”. „Władcy” i „potępienci”.

Oskarżyciele nie sprowadzą żadnych świadków, gdyż osób postronnych, nie było w Brześciu. Światło

gaślo i przemoc hulała... A tamci znajdą pomoc w humorze wisielczym, który pozwoli im drwić z „wystraszonej” cywilów, osadzonych w więzieniu i „traktujących” bicie po twarzy, kopanie, głodzenie, znęcanie się, jako bezprawie i nie-ludzkość!...

Więźniowie brzescy nie przedłożą dowodów w pojęciu sądowym, gdyż wszystko tłumili w zbojących sercach, skarg zaś pisemnych nie składali, — bo na kogo i do kogo?...

A ta maszyna sądowa, w której objęcia tak usilnie pchają b. posłów, działa, jak każda maszyna, — bezdusznie i walce jej wytłoczą stereotypową, znaną od lat, formułę: „skargi poszkodowanych, jako niczem nie poparte, są gołosłowne; podejrzeni, którym zarzuca się głodzenie, terroryzowanie i katowanie zaprzeczają temu kategorycznie, wobec czego z braku dowodów sprawa zostaje umorzona”.

Oto rezultat, do którego świadomie zmierzają ci ostatniej doby legaliści, ci nawołujący do obrania drogi sądowej, — doskonałi znawcy techniki zabijania prawdy.

W ten sposób uzyskaliby autorytet orzeczenia sądowego, którym będzie można się chlępić urbi et orbi, a ponure, jak cmentarna zjawia, noc brzeskie, poszłyby w niepamięć.

Elbe.

BRZEŚĆ PROTEST ADWOKATÓW LWOWSKICH

Trzystu kilkudziesięciu adwokatów z Małopolski Wschodniej ogłasza w sprawie brzeskiej następujący list otwarty: Do wielce Szanownych Kolegów adwokatów dr. Romana Bogdańskiego, dr. Henryka Loevenherza, dr. Kazimierza Moszyńskiego i dr. Teodora Seidle- ra, na ręce wielce Szanownego Kolegi adwokata dr. Henryka Loevenherza, senatora w Warszawie.

My, adwokaci z lwowskiego okręgu

apelacyjnego, w poczuciu swego obowiązku zawodowego, obywatelskiego i ludzkiego pytamy Was, jako tych Kolegów naszych, członków Małopolskiej adwokatów, którzy w Sejmie lub Senacie Rzplitej Polskiej wchodzą w skład stronnictwa, współpracując z obecnym rządem — jak zamierzacie wystąpić i co przedsięwziąć w sprawie brzeskiej?

Wzywamy też Was, abyście, pomni na własne dobre imię, godność i odpowiedzialność adwokata, dobro adwokatury, prawa Rzeczpospolitej, których macie być rzecznikami, kardynalne prawa człowieka i w interesie państwa uczynili w tej sprawie jaknajrychlej wszystko, co doprowadziło do ujawnienia całej prawdy i ukarania wszystkich winnych.

Następuje trzysta kilkadziesiąt podpisów.

NIEPOWOŁANY MENTOR

„PROFESOR” — KTÓRY NIE JEST PROFESOREM A TYLKO PRYMARJUSEM SZPITALNYM

„Naprzód” donosi: Jak nas informują ze Lwowa, rzekomy „profesor” dr. Domaszewicz, poseł z BB, który wstąpił się swoim aroganckim wystąpieniem przeciw profesorom lwowskiego uniwersytetu w sprawie Brześcia, jest prymarjuszem w lwow-

skim szpitalu, ale profesorem, ani docentem, ani nawet asystentem uniwersytetu nie jest, ani nigdy nie był. Im bardziej więc zdumiewać musi tupeł, z jakim ten pan ośmielił się dawać nauki profesorom uniwersytetu, odsyłać ich na drogę służbową i wogóle wtrą-

cać się tam, gdzie nie jego miejsce.

Podobnie, jak krakowski prymarjusz p. dr. Dyboski, który także uznał się za powołanego do pouczenia profesorów uniwersytetu. Widocznie jakaś epidemia ogarnęła prymarjuszów szpitalnych...

PROTEST LITERATÓW KRAKOWSKICH

Czołowi literaci krakowscy przygotowują zbiorowy protest w sprawie brzeskiej, który zaopatrzone w kilkadziesiąt podpisów, ogłoszony zostanie dziś lub jutro.

Jak się dowiadujemy, protest podpisali m. in. Karol Hubert Rostworowski, Tadeusz Żuk-Skarszewski, Ludwik Szczepański, Jan Wiktor, Józef Al. Ga-luszka, dr. Zygmunt Nowakowski.

Profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego Stefan Surzycki, który z powodu ciężkiej choroby nie podpisał równocześnie z innymi oświadczenia profesorów Uniw. Jagiel. w sprawie Brześcia, dołączył obecnie swój podpis.

PREZYDENT MIASTA NIE DOPUSZCZA DO KONTROLI PRZEDSIĘBIORSTW MIEJSKICH

W ubiegłym tygodniu przybył do gazowni miejskiej rad. Ewert, przedstawiciel Komisji rewizyjnej, wyłonionej przez Radę Miejską, celem przeprowadzenia rewizji ksiąg buchalteryjnych.

Rad. Ewertowi towarzyszył biegły buchalter.

Do rewizji nie doszło, ponieważ wicedyrektor Gazowni inż. Torzewski oświadczył, iż został zawiadomiony oficjalnym okólnikiem Prezydenta miasta o wygaśnięciu mandatów Komisji Rewizyjnej.

Sprawa przeniosła się na teren konwentu senjorów Rady, ponieważ radny Ewert odniósł się w tej sprawie do Prezesa Rady Miejskiej, powołując się na uchwałę tejże, polecającą Komisji rewizyjnej przeprowadzenie rewizji w przedsiębiorstwach miejskich, a między innymi w Gazowni.

Dyrekcja gazowni nadesłała Komisji niezbędne do zorientowania się materiały w dn. 9 grudnia r. ub. Kiedy 30 grudnia przybyła Komisja wówczas z polecenia Prezydenta miasta, nie dopuszczono jej do wykonywania czynności.

Sprawa na konwencie senjorów nie została ostatecznie załatwiona.

Wśród radnych miejskich przeważa opinia, że uprawnienia Komisji Rewizyjnej, która została powołana do życia w r. 1928, kończą się razem z kadencją Rady. Ponieważ kadencja Rady została przedłużona, więc automatycznie przedłużone są uprawnienia Komisji Rewizyjnej.

Gospodarka miejska nie może być pozbawiona kontroli publicznej.

ZMIANY PERSONALNE W MIN. SPRAWIEDLIWOŚCI

Wobec mianowania p. Mieczysława Świątkowskiego podsekretarzem stanu w ministerjum sprawiedliwości, delegował minister sprawiedliwości, p. Michałowski do pełnienia obowiązków dyrektora departamentu administracyjnego, p. Adama Kwiatkowskiego, wiceprezesa sądu apelacyjnego w Warszawie i dotychczasowego naczelnika wydziału osobowego w ministerjum sprawiedliwości.

Na miejsce wiceprezesa Kwiatkowskiego delegowany ma być dotychczasowy prezes sądu okręgowego w Łodzi, p. Belżyński.

Nowomianowany dyrektor departamentu karnego, p. Michał Lorentowicz, dotychczasowy wiceprezes sądu okręgowego w Warszawie objął urządowanie w dniu 3-cim b. m.

Postanowieniem z dnia 29-go grudnia 1930 r. powołał minister sprawiedliwości prokuratora sądu okręgowego w Sosnowcu p. Tadeusza Krychowskiego, do pełnienia czynności w ministerjum sprawiedliwości z przdziałem do nadzoru prokuratorskiego.

PODZIĘKOWANIE

Związkowi Zawodowemu Kolejarzy, na ręce tow. Kuryłowicza, Prezesa Zarządu Głównego ZZK, składamy serdeczne podziękowanie za udzieloną nam pomoc i ułatwienia przy organizowaniu VI-go Zjazdu Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej w dn. 4, 5, i 6 stycznia.

KOMITET WYKONAWCZY

Związek Niezależnej Młodz. Socjalist. (Akademickiej).

ROZPATRYWANIE SKARG WYBORCZYCH ROZPOCZNIE SIĘ W LUTYM

Rozpatrywanie skarg wniesionych przeciwko wyborom do Sądu Najwyższego ma nastąpić dopiero w połowie m. lutego, obecna izba dla spraw wyborczych ma we wszystkich protestach przeprowadzać szczegółowe dochodzenia w poszczególnych okręgach.

POUFNE ŻĄDANIA P. NISKIEGO DO OBSZARNIKÓW

P. Niski — wysługujący się na terenie wiejskim rządowi pod znakiem „danej frakcji rewolucyjnej”, nie został dopuszczony do udziału w ostatnich rokowaniach o warunki pracy i płacy robotników rolnych, ponieważ nikogo nie reprezentuje.

Wtedy p. Niski odegrał, do spółki z obszarnikami, arcyzabawną komedję.

Jego zausznicy zebrali się, naradzili z przedstawicielami ziemian i wystawili „żądania”, oświadczając w rezultacie przedstawicielom Rządu, ażeby nikogo o ich „żądaniach” nie informował.

Podajemy do wiadomości to zachowanie się p. Niskiego, jako curiosum, stwierdzając, iż nie było takich „przedstawicieli robotników”, którzyby utrzymywali przed nim w tajemnicy wysuwane przez siebie żądania.

Ciekawi także jesteśmy o ile zachowanie się p. Niskiego wpłynęło na subdyja rządową dla jego „związku”.

ROKOWANIA GÓRNIKÓW Z PRZEMYSŁOWCAMI ZOSTAŁY ZERWANE

GÓRNICY W PRZEDEDNIU STRAJKU O UMOWĘ ZBIOROWĄ (telefonem)

Rokowania w sprawie taryfy płac w górnictwie węglowym nie doprowadziły do rezultatu.

Wczoraj o godz. 4 p.p. w Katowicach odbyły się między Centralnym Związkiem Górników a Zw. Pracodawców Górniczych układy o zawarcie nowej umowy zbiorowej o warunki pracy.

Przedstawiciele Central. Zw. Górników domagali się natychmiastowego załatwienia sporu. Właściciele kopalni stosują zasadę przewlekania rokowań, do chwili zlikwidowania konfliktu w Anglii a zwłaszcza w Niemczech, w nadziei, że tam zostaną płace obniżone, co pozwoli im na pójście śladami baronów niemieckich węglowych i doprowadzi do obniżenia płac górniczych także w Polsce.

Dłatego właściciele kopalń zaproponowali odłożenie dalszych rokowań do czwartku przyszłego tygodnia.

Sekretarz Generalny Centralnego Związku Górników tow. Stańczyk oświadczył, że Centralny Związek Górników mógłby zgodzić się na odroczenie rokowań nad postawionymi żądaniami pod warunkiem, że przemysłowcy złożą wiążącą deklarację w której zobowiążą się, że w razie obniżki płac w Niemczech nie będą dążyli do obniżenia płac w Polsce.

Przemysłowcy oświadczyli, że takiej deklaracji złożyć nie mogą. Wobec tego przedstawiciele Centr. Zw. Górników stwierdzili, że przewlekanie załatwienia sporu jest produktywne dążeniem ze strony przemysłowców do obniżenia płac w Niemczech i Anglii — i dlatego Związek Górników będzie musiał wycofać z tego stanowiska odpowiednie konsekwencje.

Centralny Związek Górników zwołał natychmiast na niedzielę do Katowic Konferencję delegatów górniczych wszystkich kopalń Zagłębia Dąbrowskiego, Górnośląskiego i Chrzanowskiego.

Na konferencji tej prawdopodobnie zostanie postawiona sprawa ewentualnego strajku, celem zmuszenia przemysłowców do natychmiastowego zawarcia umowy zbiorowej i uznania postawionych przez Związek żądań.

Strajk generalny w górnictwie jest prawdopodobniejszy, że od 1 stycznia r. b. istnieje stan bezumowny a przemysłowcy na wielu kopalniach samowolnie obniżają płace.

„PACYFIKACJA” MAŁOPOLSKI WSCHODNIEJ PRZED FORUM LIGI NARODÓW

Do sekretariatu Ligi Narodów wpłynęła petycja ukraińska w sprawie „pacyfikacji” województw południowo-wschodnich, przeprowadzonej we wrześniu i październiku 1930 r. przez policję i kawalerję VI DOK.

Petycję podpisali wszyscy posłowie i senatorowie ukraińscy, którzy proszą Ligę Narodów o dokładne zbadanie tych wypadków i ochronę mniejszości ukraińskiej w Polsce przed eksterminacyjną polityką obecnego rządu polskiego wobec Ukraińców w Polsce.

ZAMACH NA PŁACE ROBOTNICZE W LWOWSKICH BROWARACH

Dyrekcja Lwowskich Browarów wypowiedziała w dr u 22 grudnia, a więc w miesiąc po wyborach do Sejmu i Senatu, umowę zbiorową wprowadzoną od lat trzech, a która kończy się w lutym bież. roku.

Dyrekcja nie wysunęła jeszcze oficjalnie swych żądań, ale pewnym jest, że będzie ona domagała się obniżenia dotychczasowych płac.

Tymczasem artykuły pierwszej potrzeby nie uległy bynajmniej zniżce, przeciwnie zdrożały zapalki i spirytus, mają być podniesione taryfy kolejowe, podniesiono również niektóre stawki celne i t. d. Jednym słowem dąży się do obniżenia płacy, gdy drożyzna bez przeszkód toruje sobie drogę.

W tej sprawie odbyło się dnia 4-go stycznia b. r. wielkie manifestacyjne zgromadzenie. Robotnicy browarów z rozgoryczeniem przyjęli do wiadomości to oświadczenie i postanowili stosować jaknajstrzeższą taktykę w walce przeciwko zamachom na płace robotnicze. Wypowiedzenie umowy w lwowskich browarach, to etap nowego zamachu na płace całej klasy robotniczej.

ROBOTNICZY ROLNI POZBAWIANI MASOWO PRACY

Groźby ziemian, iż zwolnią masę robotników rolnych, jeżeli nie będzie orzeczenia Komisji Rozjemczej przed dniem 1 stycznia, zostały wykonane, pomimo, iż orzeczenie było wydane w terminie postawionym przez obszarników i w dodatku obniżyło wynagrodzenie robotników rolnych.

Kolejną podawać będziemy napływające dane:

ZWOLNIENIA W POWIATACH KUTNOWSKIM I GOSTYŃSKIM

Zwolnienia w powiatach: Kutnowskim i Gostyńskim mają charakter polityczny: od szukających pracy obszarnicy domagają się zaświadczenia, iż należą do „stowarzyszenia pracodawców i pracowników”, założonego przez p. Froelicha — jednego z kierowników Związku Ziemian.

Wogóle zwolniono tu około 60% zatrudnionych.

BIELSK PODLASKI

Zwolniono tu prawie wszystkich robotników. Obszarnicy przyjęli bardzo niewiele, przyczem od głośnych wymagają zlikwidowania drugiej krowy. Nazywa się to, że „robotnik dobrowolnie ugodził się z jedną krową”.

P. KLEIN I JEGO DOCHODY WIELE ZARABIA DYGNITARZ MAGISTRACKI

P. Jerzy Klein jest dyrektorem „Agrilu” i pobiera 3.500 zł. miesięcznie, plus tantiemy od dochodów „Agrilu” brutto.

Jako dyrektor miejskiej piekarni mechanicznej pobiera 2.000 zł. miesięcznie. Jako dygnitarz magistracki otrzymał bezpłatnie mieszkanie miejskie. W dodatku nie płaci za światło i opał.

Za działalność swoją w miejskiej piekarni, która przyniosła kilkaset tysięcy złotych deficytu, otrzymał gratyfikację w wysokości 16.000 zł.

Ciepła rączka z kasy miejskiej p. Klein otrzymał więc w roku 1930 72.000 zł.

Jeżeli dodamy do tego ekwiwalent za mieszkanie, opał, światło i auto miejskie, którym rozjeżdża p. Klein, faktycznie zarobki tego pana przekroczyły 75.000 zł.

Czy na jedną osobę, zarobek tak poważny nie jest za duży?

Sprawa nadmiernie wygórowanych poborów p. Kleina ma być przedmiotem interpelacji radnych miejskich, którzy słusznie uważają, że pobory jego powinny być zmniejszone.

B. MIN. ZDZIECHOWSKI PRZECIWKO „KURJEROWI CZERWONEMU”

W Sądzie Okręgowym odbyła się wczoraj sprawa z oskarżenia b. ministra Zdzichowskiego, który oskarżył redaktora „Kurjera Czerwonego” Rzymowskiego o zniesławienie w druku. Zniesławienie tego dopuścił się red. Rzymowski, zamieszczając napisany przez siebie artykuł zawierający nieprawdziwe a uwłaczające b. min. Zdzichowskiemu wiadomości o rzekomej „przeszarbowaniu” z zagranicy... fraka.

W imieniu b. min. Zdzichowskiego oskarżał dziekan Rady Adw. adw. Jan Nowodworski.

Sąd skazał redaktora „Kurjera Czerwonego” — Rzymowskiego na 6 miesięcy więzienia i 500 złotych grzywny. Kara została na mocy amnestii darowana, jednakże Sąd zastrzegł, że wyrok musi być ogłoszony w „Kurjerze Czerwonym”.

I. K.

AUTOMATYZACJA TELEFONÓW W WARSZAWIE

W nadchodzącą sobotę, 10 b. m. wieczorem rozpocznie się przełączanie do centrali automatycznej przy ul. Pięknej dwu ostatnich serji telefonów, mianowicie tych, które posiadają w nowym spisie dwa numery, oddzielone literami H lub K. Przełączenie to nastąpi na następujących ulicach: Marszałkowskiej od Nr. 54 do 79, Hożej od Nr. 27 do 31, Wilczej od Nr. 27 do 39, Pięknej od Nr. 24 do 50, Koszykowej od Nr. 36 do 54, Lwowskiej od Nr. 14 do 16, Poznańskiej od Nr. 2 do 10 i na tej całej ul. Skurupki. Przełączony będzie ogółem około 1000 abonentów. Roboty będą ukończone już w niedzielę rano.

Dla należytej orientacji należy podkreślić dla pamięci litery H i K na tablicy znajdującej się na okładce spisu abonentów. Na tem ukończone będzie przełączanie abonentów telefonicznych do centrali automatycznej przy ul. Pięknej.

Z wszystkich podwójnych numerów, figurujących w spisie abonentów, ważny będzie od poniedziałku jedynie numer, znajdujący się po prawej stronie litery, wszystkie zaś numery po lewej stronie będą skasowane.

Bez sentymentów!

RZĄD A BEZROBOTNI

Ostateczne rozważanie złudzeń robotników sezonowych, spodziewających się do ostatniej chwili uchylenia t. zw. „sezonu martwego” i przyznania im zasiłków z Funduszu bezrobocia na równi z ogółem robotników podlegających ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia, nasuwa z nieodpartą siłą dwie zasadnicze refleksje.

Fakt nieuchylenia „sezonu martwego” po raz pierwszy od czasu istnienia Funduszu Bezrobocia świadczy o smutnej odwadze obecnego Rządu, który, rzucając na pastwę nędzy i głodu ogół robotników sezonowych, okazał istotnie niewiedzą w Polsce do tej pory „siłę” i „nieugiętość”, będącą, jak wiadomo, cechą charakterystyczną „mocnych ludzi” i „mocnych systemów”.

Bo — pomyślcie tylko — dziesiątki tysięcy rodzin robotniczych stacza się na ostateczne dno upadku, czekając, jak zbawienia, najskromniejszego bodaj zasiłku ze strony państwa, wierząc, że zasiłek ten pozwoli im przetrwać najkrytyczniejszy okres zimy — „silny rząd” pozostaje jednak nieczuły na głosy rozpaczliwych kłopotów z głodem i — ze względu na równowagę budżetu, powiada twarde i zdecydowanie: nie! Co za chwalebna „oszczędność” w wydatkowaniu pieniędzy państwowych!

Przyznanie zasiłków z Funduszu Bezrobocia bezrobotnym robotnikom sezonowym w okresie od 15 grudnia do 1 marca, czyli w czasie t. zw. „sezonu martwego”, pociągnęłoby — wedle oświadczenia p. wiceministra pracy Szcharłowicza, wydatek około 15 milionów zł., których Fundusz Bezrobocia w chwili obecnej nie posiada i nie ma sobie skąd pożyczyć, zwłaszcza, że i tak jest silnie zadłużony w ministerium skarbu.

Wobec tej tak starannie przestrzeganej obecnie „oszczędności” nie od rzeczy będzie przypomnieć, że nie tak dawno, bo w roku 1926 rząd widocznie zgłola inaczej zapatrywał się na tę sprawę, wydając na samą tylko t. zw. akcję pomocy doraźnej przeszło 43 miliony zł. Dodać należy, że pomoc doraźna — zniesiona w połowie roku 1929 — prowadzona była w całości z funduszu państwowego, przez nikogo skarbowi państwa nie zwracanych. Zestawienie tych dwóch cyfr ilustruje w sposób jaskrawy zmianę oblicza społecznego rządu. W roku 1926 — rok przewrót — państwo kierowane tą samą ręką, co i dzisiaj, uważało za słuszną i celowe wydanie 43 milionów złotych (po za Funduszem Bezrobocia) na ulżenie nędzy bezrobotnych, w roku 1931 wydanie 15 milionów uznane zostało za niemożliwe, chociaż nędza w chwili obecnej wśród robotników pozbawionych pracy jest znacznie większa, aniżeli w roku 1926. W tych dwóch cyfrach zawarta jest

na swój sposób cała „ewolucja” systemu...

Odbijają się w nich — niczem w lustrzanej posadzce pałacu niewieściego — wszystkie łamańce i krzywy polityki „pomajowej” do sojuszu z „Lewiałanem” włącznie.

Pozbawienie bowiem robotników bezrobotnych tej pomocy, którą mieli stale w latach ubiegłych, w związku z całą taktyką władz w stosunku do organizacji robotniczych, jest wydaniem klasy robotniczej na pastwę niczem nieograniczonego wyzysku ze strony kapitalistów, łatwo bowiem zrozumieć, jak ujemny wpływ na poziom płac i warunków pracy ma systematyczne redukowanie poziomu życia robotniczego w okresach bezrobocia.

Robotnik wyniszczony bezrobociem traci resztkę wymagań, redukuje systematycznie swoje potrzeby i aspiracje moralne i materialne i gotów jest sprzedać swą pracę za każdą cenę. Zjawiska gospodarcze chociaż leżące na innych płaszczyznach, mają zawsze ścisły związek: zawsze uderzenie w interesy świata pracy, obojętne, czy chodzi o czas pracy, płace, bezrobocie, ubezpieczenia społeczne i t. d. — wychodzi na korzyść kapitalistów, choćby pozornie wydawało się, że dane zjawisko nie ma łączności z drugim. Zredukowanie świadczeń Funduszu Bezrobocia, nieuchylenie t. zw. „sezonu martwego”, jest w tem znaczeniu jeszcze jednym prezentem, uczynionym przedsiębiorcom — pozwoli im ono bowiem na dalsze pogorszenie warunków pracy i płacy robotników.

Ale na tem zagadnienie nie wyczerpuje się.

Nieuchylenie t. zw. „sezonu martwego”, a co za tem idzie, pozbawienie prawa do zasiłków z Funduszu bezrobocia w okresie zimowym ogółu robotników sezonowych, motywowane jest przez rząd brakiem potrzebnych na ten cel pieniędzy i niemożnością dalszego zadłużania się Funduszu Bezrobocia, którego równowaga finansowa została już dawno bardzo silnie zachwiana. Jest to następstwem zupełnie prostym ciężkiego kryzysu gospodarczego, który pozbawił pracy setki tysięcy robotników, przerzucając utrzymanie pewnej ich części na barki Funduszu Bezrobocia. Okazuje się, że Fundusz Bezrobocia, jako instytucja ubezpieczeniowa, nie wytrzymała próby życia — konstrukcja jego uniemożliwiła mu w granicach własnego budżetu — spełnienie ciążących na nim obowiązków. I nic dziwnego. Fundusz Bezrobocia pomysłany był jako instytucja zabezpieczająca przed nędzą i głodem w przejściowym okresie bezrobocia, pewnej niezbyt wysokiej cyfry bezrobotnych.

Tymczasem życie przekreśliło oba

powyższe warunki normalnego funkcjonowania Funduszu. Bezrobocie stało się u nas — jak widzimy — zjawiskiem stałym, wielu robotników poszukuje nadzwyczajnie pracy przez lata całe, liczba bezrobotnych, posiadających prawo do zasiłków z Funduszu, dawno przekroczyła „normalną” granicę, która była brana pod uwagę w chwili opracowywania ram dla jego budżetu.

Rzecz oczywista, że następstwem tego musiało być zwężenie równowagi Funduszu, zadłużenie się u skarbu państwa, no — i co za tem idzie, wkroczenie na drogę „oszczędności” kosztem głodujących rzesz bezrobotnych.

Sytuacja jest jasna. Fundusz Bezrobocia istotnie nie może podolać swoim zadaniom, ale to wyjaśnienie wcale nie ułatwia sprawy. Wręcz przeciwnie! Stwierdzenie niezdolności do podolania obowiązków ze strony Funduszu Bezrobocia zmusza nas do żądania nowelizacji norm prawnych, dotyczących pomocy dla bezrobotnych.

Jeżeli obecna konstrukcja Funduszu Bezrobocia nie jest w stanie zaspokoić istotnych potrzeb, to powinna ona być zastąpiona przez konstrukcję nową, bardziej odpowiadającą wymaganiom życia.

W Niemczech np. poszukuje się nowych dróg, zmierzających do zapewnienia zasiłków z Funduszu Bezrobocia robotnikom sezonowym także w okresie zimowym, przez wprowadzenie dla tej kategorii ubezpieczonych specjalnej tabeli składek, odmiennie, aniżeli tabela obowiązująca ogół robotników, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia.

U nas inaczej! U nas stwierdza się poprostu, że Fundusz Bezrobocia nie ma pieniędzy i — koniec — bezrobotni robotnicy sezonowi, którzy corocznie, od czasu, jak zabezpieczenie na wypadek bezrobocia istnieje, otrzymywali zapomogi w okresie t. zw. „sezonu martwego” w drodze specjalnego rozporządzenia ministra pracy, tego roku mają zadowolić się melancholijnym stwierdzeniem, że Fundusz Bezrobocia zwinął równowagę, wobec czego oni mają umierać z głodu! Piękna rada. Tak być nie może! Nie można dopuścić do tego monstrualnego zjawiska, aby w państwie oddającym się z takim zamiłowaniem „radosnej twórczości” i znajdującym się podobno na drodze do mocarstwowego rozwoju, kilkadziesiąt tysięcy rodzin wydanych zostało na pastwę nędzy, głodu i mrozu.

Wchodzą tu bowiem w grę większe wartości, aniżeli „równowaga Funduszu Bezrobocia”. Idzie o życie dziesiątków tysięcy rodzin.

Wiesław Wóhnot.

PRZEGLĄD PRASY

SEJM, SPRAWY GOSPODARCZE, BRZEŚĆ.

Wobec wznowienia prac sejmowych prasa sanacyjna zapalała gorącą miłością do Sejmu i niemal opiewa „sejmokrację”.

Ale upiór Brześcia staje na drodze i mać idyllę „wrywam się do pracy” posłom sanacyjnym. Więc prasa sanacyjna, jak na komendę woła, by... usunąć ten upiór, jako że są sprawy stokroć ważniejsze, czekające na rozwiązanie. Od „Czerwoniaka” do „Czasu” rozlega się jeden chór sanacyjny: dość Brześcia! A kto jest odmiennego zdania, dostaje się natychmiast i poczet zdrajców stanu, antypaństwowców, zasługujących na Brześć. Cicho o Brześciu, bo może być nowy Brześć — oto najnowsze hasło brzeskich sanatorów.

Na to odpowiada „Naprzód”:

„Nie uda się rządowi ani zakrzywić ani zniechęcić ani „astraszyć” opinii publicznej, która w swych czołowych i dolnych sferach uznaje sprawę brzeską za coś więcej aniżeli — jak prasa sanacyjna chce — „sensacyjną sprawę kryminalną”, obchodzącą tylko kilku bezpośrednio nią dotkniętych ludzi. To napróżno i nadarmo. Brześć nie jest i nie był tylko krzywdą indywidualną, którą choćby ciastkami zalać można. To powinien rząd dobrze sobie zanotować, gdy spróbuje rekompensować Brześć choćby potaniem chleba o 1 grosz.”

Ale co Rząd ma do powiedzenia w sprawie gospodarczej, którą chciałby zastąpić upiór Brześcia?

„Gazeta Warszawska” donosi że plan sanacji gospodarczej opracował p. Jastrzębski, sekretarz Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Wedle prasy sanacyjnej zaś plan sanacji ma pochodzić od „samego” Prystora, który pono rozwiązuje kryzys gospodarczy drogą obniżenia cen bez obniżenia płac.

O tym planie „Gazeta Warszawska” także robi ironiczne uwagi:

„Widocznie jednak zastrzeżenie to nie dotyczy przedsiębiorstw państwowych, albowiem, jak donosi organ sanacyjny, „Przedświt”, zarząd tartaku państwowego w Garbatce w radomskim przeprowadził już obniżkę płac robotników i to bez żadnego uprzedzenia i wymawiania. Oto już w dniu 3 b. m. przy wypłacie zarobków dokonano redukcji płac w ten sposób, że zarabiający 4 — 5 zł. dostali po 2 zł. 15 gr. a zarabiający dotychczas po zł. 1.80 do 2.50 dostali tylko po zł. 1 za dzień, przyczem zawiadomiono robotników, że jednocześnie skasowany został deputat opałowy.”

Czy ta obniżka płac robotniczych o przeszło połowę ma jakiś związek z tą „brzemiennej akcją rządu”, niewiadomo.

O planach Rządu pisze „Polonia” katowicka zjadliwie:

„Nie jest prawdą, jakoby kazali zaareztować niejakiego Kryzysa Gospodarczego i odwieść do Brześcia, oddając straż i opiekę nad nim plk. Kostkowi-Biernackiemu. Natomiast prawdą jest, że podobno radzą nad planem obniżenia cen szeregu artykułów pierwszej potrzeby, a środkiem do tego celu ma być kartelizacja (oczywiście przymusowa) szeregu dziedzin przemysłu oraz pewien „nacisk” na sposób zbytu towarów.”

O beznadziejności Rządu świadczy najlepiej głos „Gazety Polskiej”. Organ czerezwyczajki zamiast napisać, co zamierza zrobić Rząd i jego większość, zwraca się z pouczeniami do... opozycji:

„Opozycja musi zrozumieć, iż społeczeństwa nie można stale karcić zastrzykami politycznej podnieci, a parlament nie może się odrywać od swego normalnego podłoża — wyborców. Społeczeństwo bowiem oczekuje pracy, a nie demonstracji, rzetelnych wysiłków, nie zaś historycznych krzyków, rozumu stanu, a nie anarchii i warcholstwa.”

Niby co opozycja „rozgromiona”, „zwyknięta”, „pobita” — ma do powiedzenia? Macie, o smutni zwycięzcy z Brześcia, rząd w ręku i pokazcie co umiecie, poza... Brześciem!

B.

15-go stycznia rozpoczynamy w odcinku druk głośnej powieści Romana Gula pod tyt.

„GENERAL BO”

w autoryzowanym przekładzie Haliny Pilichowskiej.

Dotychczas ukazały się przekłady angielski, francuski, niemiecki i łotewski.

Dziś, dnia 10 b. m. o godz. 8-iej w Sali Z. K. ul. Czerwonego Krzyża 20, odbędzie się.

WIECZORNICA TOWARZYSKA Z TANCAMI

Dochód przeznaczony na orkiestrę Organizacji Młodzieży TUR.

Wejście dla członków 1 zł., dla zaproszonych gości 1.50.

TAJEMNICZE ZNIKNIĘCIE „ŚWIADKA” W PROCESIE MORDERCÓW CENTNERSZWERA

Po uniewinnieniu rzekomych morderców bankiera Centnerszvera, o co oskarżeni byli: Paweł Stańczyk, Konstanty i Mieczysław Pystkowski i Peciakówna, obrońcy ich wystąpili z oskarżeniem przeciw urzędowi śledczemu oraz z powództwem do skarbu państwa w wysokości 100.000 zł. na 7-miesięczne przetrzymywanie w więzieniu oskarżonych których w rezultacie sąd uniewinnił.

W oskarżeniu swym obrońcy twierdzą, iż Peciakówna, Stańczyk i Pystkowski byli bici i katowani w urzędzie śledczym, i domagają się przeprowadzenia śledztwa. Jednocześnie od wyroku uniewinniającego zaapelował prokurator w związku z czem wyłoniła się konieczność przeprowadzenia nowego śledztwa.

Oskarżenie w sądzie okręgowym opierało się na zeznaniach niejakiego Czesława Kołtuna, którego rola w całym procesie była więcej niż podejrzana.

Jest rzeczą niezmiernie charakterystyczną, że Czesław Kołtun, wezwany przez sędziego śledczego, celem złożenia zeznań, nie stawiał się, mimo kilkakrotnych żądań. Znikł on bez śladu, wobec czego sędzia śledczy polecił komisarzowi policji zająć się odszukiwaniem zaginionego świadka.

Robotnicy popierajcie swoje pismo

Policja bije

JAK SIĘ PROWADZI „ŚLEDZTWO” WE WŁOCŁAWKU

Klub Posłów Sejmowych Żydowskich wystosował w tych dniach pismo do p. ministra spraw wewnętrznych, w którym opisuje niesłychane praktyki policji państwowej we Włocławku. Do listu tego załączone są odpisy listów, które Klub Posłów Żydowskich w poruszanej sprawie otrzymał z Włocławka, odpis lekarskiej obdukcji, oraz zeznanie pobitego przez policję p. Chaima Kozaka.

Zeznanie to w skróceniu brzmi:

„Mam lat 60, prowadzę od długiego szeregu lat handel ubraniami i nigdy jeszcze karany nie byłem.

Dn. 28.10.1930 r., o godz. 10 rano, przybyło do mnie do mieszkania 3 policjantów z Nr. Nr. 1115, 2027 i St. Adamkiewicz wraz z jakimś nieznanym mi osobnikiem, który wskazał na mnie, jako rzekomego nabywcę ubrania, pochodzącego z kradzieży, a sprzedanego mi dn. 24.10.1930 r. wieczorem na ul. Łęskiej, gdzie od półtora roku już nie mieszkam. Gdy policjantom oświadczyłem, że osobnika tego nie znam, po raz pierwszy widzę go, i że dn. 24.10.1930 r. wieczór przypadała sobota, gdy w ogóle handlem nie zajmuję się, ów osobnik oświadczył, że było to dnia poprzedniego, w czwartek. Mimo takiej sprzeczności w zeznaniach tego osobnika, wspomniany funkcjonariusz P. P. dokonał szczegółowej rewizji mego mieszkania, a nie znalazłszy nic podejrzanego, zaprowadził mnie na posterunek kolejowy P. P. Wraz ze mną przewieziono Szoelę Jutrzyńskiego.

Na posterunku kolejowym P. P. trzynasto mnie od 10 rano do 15.30 bez badania, poczem przybyli komendant posterunku, Czerniak, opuściwszy posterunek, polecił

podwładnym posterunkowym Nr. Nr. 1115, 2027 i St. Adamkiewiczowi, że jeśli aresztowani nie przynajdą się do winy, to „wsadzić ich do paki i wziąć pod baty”.

Izolowano tedy Jutrzyńskiego odemnie, mnie wprowadzono do pokoju komendanta, gdzie wymienieni wyżej posterunkowi przykładali mi rewolwer do głowy, grożąc zastrzeżeniem, jeśli do winy się nie przyznam, a gdy jednak oświadczyłem, że do niepełnego czynu przyznać się nie mogę, wówczas wielokrotnie uderzano mnie rewolwerem po głowie, pałąk gumową bito mnie niemiłosiernie, a ponadto posterunkowy Nr. 1115 przyniósł koc, wygrażając mi ponownie, że jeśli się nie przyznam, zastrzelą mnie lub batem na śmierć mnie zabiją.

Natomiast mi wówczas kajdanki, głowę okryli mi kocem, powalili mnie na ziemię, zakasali marynarkę i kamizelkę i bezlitośnie mnie skopali i pobili.

Po chwili zakneblowano mi usta i gdy wciąż przyznać się nie chciałem, ponownie powtórzono pierwsze katuse, i takie znechęcenie się nademną powtórzyło się trzy razy.

W międzyczasie nadszedł komendant Czerniak, który kazał mnie wprowadzić do ciemnej komórk, nie licząc się z tym, że jestem (60 lat), a gdy prosiłem Czerniaka, aby trochę złitował się nademną, ten znów kopał mnie i pobli.

Po przybyciu moich córek, które przysłuchowały się moim krzykom, wyprowadzono mnie z powrotem na posterunek do ogólnego pokoju, tam kazano mnie i Jutrzyńskiego zdjąć kamizelkę i skarpetki z nog nałożono nam kajdany i kazano nam spacerować po pokoju we wszystkich kierunkach ku uśmiechom obecnych policjantów.

Pobity, którego zwolniono, podaje nazwiska 6 świadków.

Z RADY MIEJSKIEJ

SPRAWA POMOCY DLA BEZROBOTNYCH. — P. P. S. ŻĄDA MILJONA ZŁOTYCH DLA POZBAWIONYCH PRACY.

Onegdajsze posiedzenie Rady Miejskiej, było pierwszym posiedzeniem budżetowym. W dyskusji nad exposé Prezydenta miasta, przemawiał rad. Stanisławski, poczem Rada bez dyskusji w szybkim tempie załatwiła budżety: ogrodów, parków, zieleni, urzędu inspekcyjno-budowlanego, straży ogniowej, betonowni, kąpielisk i wydziału przemysłowego.

„POMOC” MAGISTRATU DLA BEZROBOTNYCH.

Zabiera głos prezydent Słomiński, i przedkłada Radzie wniosek Magistratu, zapowiadający „pozytywną” walkę z bezrobociem na terenie Warszawy, która znajdzie swój wyraz w zatrudnieniu przez magistrat 800 (!!!) bezrobotnych, na 3 dni w tygodniu, z płacą 18 zł. tygodniowo.

Ponadto magistrat na pomoc dla bezrobotnych udzieli 15.000 (!) zł. na dożywianie. Wniosek magistratu wywołał ożywioną dyskusję w której przemawiali rad. rad. Ehrlich, Lenga, Buhsbogen, słusznie podnosząc niewspółmierność tak nikłych wyników Magistratu, w stosunku do potrzeb 20.000 rzeszy bezrobotnych.

Wniosek zgłoszony przez P. P. S. w sprawie uchwalenia miliona złotych na zatrudnienie bezrobotnych motywował tow. poseł Arciszewski, który w przemówieniu swoim podkreślił, że:

NEDZA BEZROBOTNYCH I BEZCZYNNOŚĆ RZĄDU.

Akcja magistratu w kierunku zwalczania bezrobocia jest tak mizerna, że nie można dostarczyć jej praktycznych rezultatów. Jeszcze przed świętami pracowało 1.500 robotników. Dzisiaj, wychodzi magistrat z propozycją zatrudnienia tylko 800 robotników, którzy pracują po 3 dni w tygodniu zarabiać będą 18 zł. tygodniowo.

Przed 3 laty, kiedy bezrobocie było mniejsze magistrat zatrudniał 6.000 robotników.

Nedza w masach robotniczych rośnie — bezrobotni wyprowadzają ostatnie poduszki z pod głowy, aby zaspokoić głód dzieci i swój własny.

Bezrobocie w Polsce, tego katastrofalne dla mas pracujących rozmiary, jest zjawiskiem, któremu czynnik miarodajny przysługują się z założeniami rękami.

Mówi się tutaj, że nie ma możliwości pracy dla bezrobotnych. Istnieją nieskończone możliwości zatrudnienia tych tysięcy pozabawionych pracy.

Dlaczego dzisiaj, teraz, kiedy bardziej

niż kiedykolwiek zachodzi konieczność zaspokojenia potrzeb bezrobotnych, dlaczego dzisiaj Magistrat wyrzuca na bruk ludzi.

Magistrat w tym wypadku współdziała z rządem, który również odmawia pomocy bezrobotnym.

O tej tragedii, o klęsce którą dotkniętych jest 300 tysięcy ludzi mówi się ze spokojem ba nawet z niechęcią.

Obowiązkiem naszym jest wystąpić z kategorycznym żądaniem, aby na cele pomocy dla bezrobotnych znalazły się nie ochłapy, a sumy, zaspakajające potrzeby bezrobotnych.

Robotnicy, pozbawieni pracy, głodujący i marznący domagają się pracy, a jeśli tej dać nie można, to trzeba zaspokoić najprymitywniejsze chociaż potrzeby bezrobotnych.

Wniosek złożony przez tow. pos. Arciszewskiego, który podaliśmy w pełnym brzmieniu we wczorajszym numerze został przesłany do Komisji finansowej, gdzie zostanie załatwiony w przeciągu tygodnia.

W sprawie nagłej przed końcem posiedzenia zażądał głosu tow. Raabe, celem złożenia nagłego wniosku o niepotraceniu sum wynikających z nadpłaconego wskaznika drożyznianego i umorzenia nadpłaconej przez Magistrat pracownikom sum.

Pan Jaworowski z właściwą sobie bezceremonialnością zignorował żądanie tow. Raabeego i posiedzenie zamknął.

WIELOLETNIE CIĘŻKIE WIEZIENIE

W wyniku rozprawy, która odbyła się w Lublinie wczoraj przed Sądem Apelacyjnym w sprawie czołowych działaczy Selrobu — Jedności, Makiwka Stefana, Szczerbaka Pawła i towarzyszy, wyrok lubelskiego Sądu Okręgowego z dn. 17 maja 1930 r. skazujący z par. 102 cz. 1 K. K. b. posła Makiwka Stefana, redaktora Szczerbaka Pawła i redaktora Kossaka Wasyła na 6 lat ciężkiego więzienia oraz Hrysjaja Dimitra, Niedopada Mirowa, Klimiuka Filipa na 4 lata ciężkiego więzienia został zatwierdzony. W stosunku do Hawryluka Mikołaja sąd wymiar kary podwyższył z 2 lat na 3 lata ciężkiego więzienia. (PAT).

PROCES O ZABOJSTWO PRZODOWNIKA

W drugim dniu rozprawy po przerwie zeznawali dalej świadkowie.

Świadek Antoni Rajwa w dniu krytycznym słyszał obok Domu Związkowego głosy ludzi, w oknach świeciły się światła. Nagle światła zagasły i rozległ się brzęk tłuczonych szyb, przy czym świadek słyszał słowa jakiegoś osobnika: „Wenn das alles kaput geht, das kriegten wir alles von Polen bezahlt”. Słowa te zostały wypowiedziane głośno. Świadek słyszał również rozmowę osk. Wacławika z pastorem Hoeflingerem. Kiedy osk. Wacławik zapytał się pastora, czy ma dalej trąbić, ten odpowiedział, że tak, a gdy to nie pomoże, trzeba bić w dzwony. Świadek słyszał 8 strzałów.

Adwokat dr. Bay stwierdza, że pomiędzy zeznaniami świadka przed sądem śledczym, a obecnymi, są rażące sprzeczności. Świadek Rajwa wyjaśnia, że zeznaniami przed sądem śledczym składał jego brataniek, Antoni Rajwa.

Świadek Jan Luks wyjaśnia, że on właśnie opatrzył ś. p. Sznappa, który jeszcze krwawił, i wysłał go lekarza. Był on również u naczelnika gminy, który — według jego zdania — spokojem w gminie mało się interesował.

Po krótkiej przerwie świadek Jan Luks wyjaśnia, że ś. p. Sznappa leżał w rowie około 30 minut. W dwie godziny potem, kiedy ś. p. Sznappa został przyniesiony do Domu Związkowego, stwierdził świadek, że Sznappa wyzionął ducha.

Naczelnik gminy — zdaniem świadka — przyczynił się do tego, że pomiędzy Polakami i Niemcami nastąpiły tarcia, gdyż Doleżyk nierówno traktował mieszkańców gminy i w rachunkach był niedokładny. Świadek sam był ze skargą na naczelnika gminy u starosty jako członek komisji rewizyjnej. W końcu zeznał też świadek dośkoł pomiedzy prokuratorem a dr. Bajem do drobnych star.

Świadek Jerzy Luks poznał pierwszy, że napadnięty był ś. p. Sznappa i zawiadomił o tem zebranych w Domu Związkowym.

Po przesłuchaniu świadka Luksa wniosł adwokat dr. Baj o zarządzenie wizji lokalnej, motywując wniosek tem, że w czasie przesłuchania świadków okazały się okoliczności sporne, które z łatwością będzie można ustalić na

miejsu czynu. Prokurator nie sprzeciwiał się temu wnioskowi, jednak wychodził z założenia, że rozstrzygnięcie tego wniosku byłoby w obecnym stadium sprawy przedwczesne, prosił więc o odroczenie decyzji do czasu przesłuchania innych wezwanych świadków.

Na tem została rozprawa odroczona. (PAT).

Po przerwie obiadowej zeznawali świadkowie Gerhardt Szybk i Paweł Karzelek. Cofnęli oni zeznania, złożone przed sądem śledczym, jako wymuszone. Teraz zeznają, że niewiele mogą powiedzieć, bo nic nie widzieli i nic też nie są w stanie wyjaśnić. Św. Szybk robił wrażenie, że zeznania wyuczył się, to też przewoźniczący zwrócił mu na to uwagę. Potem zeznał nacz. gminy Golasowie — Karol Doleżyk. Jest on „powstańcem”, opowiada, jak to krytycznej soboty kilku mieszkańców Golasowic przybyło do niego, wyrażając obawy przed powstańcami, którzy wpadli do szkoły i bili dzieci.

Św. był wtedy w gospodzie p. Kupiey. Odpowiedział on, że nic o biciu dzieci nie wie i nic nie przedsięwziewa, bo jego osoba gwarantuje spokój.

Św. wie, że powstańców już wtedy w Golasowicach nie było. Ponieważ zebrani obywatele, przybierali wobec świadka groźną postawę, świadek wsiadł na rower i odjechał do domu. O zabójstwie Sznappa dowiedział się dopiero w niedzielę o 7 rano. Następnie ten sam świadek mówił obszernie o stosunkach narodowościowych i politycznych w Golasowicach. Niemców uważa on za renegatów, poatem twierdzi, że stosunki pogorszyły się od przyjazdu pastora Hartlingera. Dalsze zeznania świadka nie wnoszą nic nowego.

Po krótkiej przerwie zeznawali świadkowie Janoszek i kilku komisarzy policyjnych w sprawie, czy zeznania świadków były wymuszane. Zaprzeczali oczywiście temu.

Pod koniec przewodniczący sędzia Podolak poruszył sprawozdanie z procesu zamieszczone w „Berliner Tageblatt”, które jego zdaniem nie jest zgodne z prawdą.

Dziś o godz. 9 rano odbędzie się wizja lokalna w Golasowicach oraz zeznania miejscowych świadków.

Rozprawa potrwa prawdopodobnie do wtorku.

KONFISKATA TYGODNIKÓW LUDOWYCH

Tygodniki ludowe „Wyzwolenie” i „Chłopski Sztandar”, zostały wczoraj skonfiskowane.

„KOCHAŁAM GO I ZABIŁAM!”

Wczoraj w południe lokatorzy domu Nowogrodzka 12 zaalarmowali byli 3-ma, szybko po sobie następującymi wystrzałami rewolwerowymi. Gdy dozorczy i kilku lokatorów wybiegli na podwórze, ujrzeni na aforcie w kałuży krwi jakiegoś mężczyznę, w którym rozpoznano lokatora tegoż domu 32-letniego Szczepana Andruszkiewicza, pomocnika majstra ślusarskiego w zakładzie tramwajowej na Muranowie. Jedni lokatorzy zajęli się ratunkiem rannego, drudzy zaś wybiegli na ulicę na sprawczynią zbrodni. Na krzyk i odgłos strzałów wybiegli właściciele sklepu masarskiego w tymże domu Leon Rowiński, który dopędził uciekającą i schwytał za prawą rękę, odbierając rewolwer ukryty pod paltem. Na zapytanie „Co pani zrobiła, ucieka powieszła: „Kochałam go i zabiłam”. Sprawczynią zbrodni okazała się 40-letnia Anna Sitkowa (Pualwska 17), żona biletera w zakładzie tramwajowej w Mokotowie. Ranego w stanie beznadziejnym przewieziono do szpitala Dz. Jezus, gdzie w godzinę później zmarł.

Zabójczynię przewieziono samochodem do 13 komisariatu. Tam badana przyznała się do popełnienia czynu, oświadczając jednocześnie, że zrobiła to z zemsty. Andruszkiewicza poznała, gdy miał lat 20, żyjąc z nim przez 12 lat. Gdy w połowie roku ub. Sitkowa dowiedziała się, iż A. ma ożenić się, odradzała mu, a nawet groziła zemstą. Mimo to Andruszkiewicz ożenił się i zamieszkał przy ul. Nowogrodzkiej 12, zrywając tym samym wszelkie stosunki z Sitkową. Z dalszych zeznań aresztowanej wynika, że planowała ona zemstę już od roku kupiła rewolwer na placu Kerecego nosząc broń w specjalnej kieszeni w palcie. W zakończeniu zeznań zbrodniczka powiedziała: „Lepiej niech umrze i niech się raz to skończy”.

WALKI ZAPAŚNICZE W CYRKU

Wyniki wczorajszych walk przedstawiają się następująco:

W pierwszej parze Martynoff nie rozegrał walki z Kellerem.

B. amatorski mistrz Polski Sasorski zdobył sobie coraz większe uznanie. Wczoraj w 9 min. rzucił Van den Borna na obie łopatki.

Fischer walczył 25 min. bez rezultatu z Villingiem.

Badurski pokonał w 21 minucie Equatora. Człowiek — guma Kley w walce z Krausem uzyskał wynik remisowy.

Dziś walcza:

Sasorski — Krause,

Cikos — Dosner (dec.).

Equatore — Fischer.

Kley — Ferestanoff (dec.).

Badurski — Moebus.

Co wyświetlają kina?

ATLANTIC: „Król Paryża”.

APOLLO: „Na Sybir”.

CAPITOL: „Tajemnica limuzyny”.

CASINO: „Wiatr od morza”.

COLOSSEUM: „Kobieta na Marsie”.

COLOSSEUM: (Mała sala) „Jego królewski mość Douglas I”.

FILHARMONJA: „Wiatr od morza”.

KINO „1 ZŁOTY”: „Wschód słońca”.

KOMETA: „Ludzie wiecznego mroku”.

MAJESTIC: „Pat i Palaschon jako królowie mody”.

MIEJSKI: „Arka Noego”.

POLA NEBRI PALACE: „Tryumf miłości”.

PALACE: „Droga do Raju”.

PAN: „Wszystko za pieniądze”.

SPLendid: „Za oceanem”.

STYLLOWY: „Król Jazzu”.

SWIATOWID: „Monte Carlo”.

SWIT: „Pieśniarz Paryża”.

TECZA: „Pocałunek”.

UCIECHA: „Pod dachami Paryża”.

URANJA: „Przygody brygadiera Gerarda”.

WISLA: „Skrzydłata flota”.

OGŁOSZENIE

Sa w sprzedaży jabłka „BLUE RIBBON EXTRA FANCY”, pochodzące z sadów, w których używa się preparatu chemicznego celem zabezpieczenia ich przed robactwem. Wobec tego pożądanym jest zjednoczenie skłóci z tych jabłek przed jedzeniem.

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. Z. FAJNCYN

Leszno 36.

Specjalista chorób wenerycznych, płciowych i skórnych. Analizy krwi. Przyjmuje 9 r. — 9 w. 22

OBRADY KOMISJI BUDŻETOWEJ

(ciąg dalszy ze strony 1-ej).

DYSKUSJA POPOŁUJNIOWA.

Po przerwie obiadowej dyskusja toczyła się w dalszym ciągu nad budżetem Min. Spraw Wewnętrznych.

Pos. Matczak (kl. ukr.) dopatruje się w słynnej pacyfikacji Małopolski Wschodniej istotnego słusunku Rządu do narodu ukraińskiego. „Pacyfikowano” nawet takie wsi, gdzie nie było żadnych wypadków sabotażu lub pożarów. Znęcano się na ludźmi i bito, co mówca chce udowodnić fotografiami.

Min. Składkowski: Znam te niemieckie i bolszewickie broszurki.

Pos. Matczak zapowiada głosowanie przeciwko budżetowi.

BUDŻET POLICYJNY.

Pos. Maks. Malinowski (kl. Chłop.): Ludność polska nie ma zaufania do tych, co kierują państwem. Budżet nosi charakter policyjny. Lud polski dowiódł, że stanowi on doskonały materiał na obywatela, tylko trzeba do niego podchodzić z sercem, a nie szarpać stule jego nerwów i nie bić go, jak to nieśwety zbyt często się dzieje.

Mówca przytacza wypadek, którego sam był naocznym świadkiem:

— Sam widziałem z okna mego mieszkania w Sejmie, że na miejscu budowy w ogrodzie Frascati było jakieś szamotanie; padł strzał; człowiek upadł na ziemię, policjant uderzył go rewolwerem, a następnie kopnął nogą. Nie wiem co to był za człowiek, może jakiś przestępca, ale czy w kraju cywilizowanym może ktoś pełniać urząd i uzbrojony kopać leżącego człowieka? Czy ta policja robi dobrą robotę dla państwowości polskiej?

Mówca uważa budżet za zbyt wielki, zwłaszcza wielkie wydatki są na urzędników i płacie. Sympatyzuje ideowo z organizacją Strzelca, ale to, co ostatnio rozmaici strzelcy wyprawiają zraza do nich wszystkich uczciwych ludzi.

Pos. Duch (B. B.) wychwala obecne stosunki w administracji. Wszystko zle było dawniej za rządów partyjników. Skutki tego dały się jeszcze odczuć przy wyborach 1928 roku, kiedy rozbiłano wiecie B. B.

To twierdzenie mówcy wywołuje śmiech wśród posłów opozycji, wobec czego mówca z patosem woła:

— Starajcie się panowie podnieść poziom walki politycznej.

Tow. Czapliński: Najwyższy poziom osiąga się przy pomocy Brześcia.

SPRAWA „PACYFIKACJI”.

P. Łucki (Undo), szczegółowo omawia dotychczasowe stosunki polsko-ukraińskie i dochodzi do wniosku, że polityka wszystkich dotychczasowych rządów polskich wobec Ukraińców nie miała jasnego programu i że tylko obóz wszechpolski miał odwagę wysuwać własny kraciowy program, nie przypuszczając jednak, aby jakkolwiek rząd próbował tę politykę realizować w stu procentach. Rząd obecny jednak postanowił to uczynić i przystąpił do tego w r. ub. Mówca szeroko i szczegółowo opisuje akcję pacyfikacyjną w różnych miejscowościach, cytując liczne wypadki masowych i indywidualnych pobić, aresztowań, dewastacji i podkręśleń, że te straszne rzeczy zawarte w interpelacji są tylko znikomą częścią tego, co się działo. Te metody nie dadzą się usprawiedliwić żadnym sabotażem, który zresztą był wszakże publicznie przez nas potępiony.

W dziejach obu naszych narodów są już straszne rozrachunki i świadomość tego tkwi w obu narodach. Jesteśmy jednak przeciwni temu, ażeby te uczucia nadal podniecać. Stwierdzamy więc, że na gruncie wewnętrznym ta „pacyfikacja” dała najgorsze wyniki. Akcja ta nie sterylizowała chłopów ukraińskiego, który nie pozwoli się bić po mordzie. Świadczy o tem fakt, że na listę ukraińską nigdy nie padło tyle głosów, co podczas ostatnich wyborów. Ze się te głosy po drodze zgubiły, to już inna sprawa.

O skutkach tej akcji nazewnątr nawet niema co mówić. Nie damy jednak wzmnieć w siebie, że jesteśmy obiektem jakiegokolwiek obecnej polityki. Jest to fikcja, której Rząd potrzebuje dla siebie. Polityka ukraińska nie była, nie jest i nie będzie obiektem obcego państwa. Ale nie możemy się też zgodzić z tem, by uznać za zdradę to, że świat wie o tej pacyfikacji.

Dażymy do normalizacji stosunków, apelujemy do rozumu, chcemy rzeczowego stosunku do tych zagadnień. Musimy wysunąć międzynarodowe zobowiązanie Państwa Polskiego do nadania nam autonomii terytorjalnej, chcemy wytworzyć takie warunki, aby nasz naród mógł żyć.

Co się tyczy budżetu, to najlepszą oszczędnością byłaby radykalna zmiana polityki. Dopóki trwa ta polityka, stanowisko nasze względem budżetu jest jasne. Dużo zależy nam na odpowiedzi

p. Ministra, czy taką samą politykę pacyfikacyjną Rząd zamierza prowadzić w przyszłości, czy p. Minister gotów jest sprawę zbadać, winnych ukarać, ale tych wielkich winnych, nie plutonowych i posterunkowych, czy Rząd gotów jest wreszcie zwrócić wyrządzone szkody. Proszę Pana Ministra o odpowiedź jeszcze dziś, bo kto wie, czy ten moment nie jest bardzo ważny.

Głos: Niech Pan nie grozi.

Po przemówieniu pos. Zdz. Stroński (BB) zabrał głos pos. Trampczyński, który omówił sprawę czynnego udziału urzędników państwowych w akcji wyborczej, co na Zachodzie jest nie do pomyslenia. Podkopuje to zaufanie ludności do administracji. W Polsce policja do maja 1926 r. cieszyła się sympatią ludności, obecnie sympatię tę straciła. W obliczu policji dzieją się zbrodnie i nadużycia, a policja na to nie reaguje.

Mówca przytacza szereg wypadków z okresu wyborczego na ziemiach b.aboru pruskiego.

WSZYSTKO JEST W NAJLEPSZYM „PORZĄDECKU”.

Wśród ogólnego zaciekawienia zabiera głos minister spraw wewnętrznych gen. Składkowski. Nie wierzy on, aby istniał jakikolwiek rząd, któryby nie brał udziału w wyborach i z naiwną szczerością przyznaje się, że polecił starostom, aby wszelkimi legalnymi środkami dopomogli do zwycięstwa idei marsz. Piłsudskiego.

O nadużyciach wyborczych dużo mówiono także w poprzednim Sejmie, ale żadnych materiałów p. ministrowi nie przedstawiono. Pan minister widocznie liczy na krótką pamięć społeczeństwa polskiego i przypuszcza, że ono już zapomniało, iż poprzedni Sejm był tym trzecim z kolei, któremu p. Piłsudski nie dał pracować.

Zamknięcie drukarni ABC spowodowało lokatorzy domu, którzy już w roku 1929 skarżyli się na hałas, wywoływany przez drukarnię.

Dalej p. minister znowu przecenia naiwność słuchaczy i dowodzi, że represse prasowe w roku 1930 zostały w roku 1930 w 95% zatwierdzone przez sądy, a więc w stopniu wyższym, aniżeli w latach poprzednich.

O Brześciu będzie się mówić na komisji Prawniczej.

Następnie przechodzi p. minister do omawiania sprawy „pacyfikacji” Wschodniej Małopolski i zapewnia, że Rząd stoi na stanowisku bezwzględnej równości obywateli bez różnicy wyznania i narodowości (Brześć tego dowiódł — przyp. Red.) i że tak samo postąpiłby, gdyby wypadki sabotażu zaszły w innym miejscu. W dalszym ciągu dowodzi, że w Małopolsce Wschodniej istnieje spokojna ludność oraz „prowodrzy” którzy ją rewolucjonizują. Właściwym celem „akcji sabotażowej” była antypolska propaganda zagranicą.

Minister przyznaje, że przy użyciu wojska mogły zaisć wypadki pobicia, ale należy pamiętać, że ludność zachowywała się prowokująco. Dochodzenia jednak odbywają się i winni zostaną ukarani.

Sprawę red. Mechlińskiego uważa za skandal. Dochodzenie wdrożono. (Pierwszy szczęśliwy redaktor! — przyp. Red.).

Z powodu sprawy Centnerszvera p. minister badał urzędy śledcze w Toruniu i Łodzi. Są one położone na parterze i tortury są wykluczone. (Od którego piętra można torturować? — przyp. Red.).

Policja — pociesza mówca — coraz mniej bije. P. minister przytacza cyfry, nie domyślając się, że ludzom poprostu obrzydło daremnie się skarżyć. Policjant musi być brutalny, aby ci, których ochraniają, mogli się zachowywać szlono. (Co za głęboki aforyzm! — przyp. Red.).

Wiceminister Korsak zapowiada, że w krótkim czasie rząd przedłoży ciastom ustawodawczym małą ustawę samorządową, która zapewne nie obrazi niczyich pojęć o ile ona są zgodne z istotą samorządu według nowoczesnych poglądów.

Na tem skończono obrady.

PRACE SEJMU

Dzisiaj obradują komisje Skarbowa Zagraniczna oraz Budżetowa.

Na komisji Skarbowej omawiana będzie sprawa monopolu zapalczanego i pożyczki zapalczaney na komisji zagranicznej min. Zaleski wygłosi exposé, a na komisji budżetowej rozpatrywany będzie budżet Komunikacji.

Dnia 13 b. m. obradować będzie komisja Regulaminowa, na której rozpatrywana będzie sprawa uwolnienia z więzienia posłów.

Referuje tow. Pużak.

ŻYCIE PARTJI WARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S.

KOMUNIKATY.

REJESTRACJA CZŁONKÓW NA DZIELNICĘ „JEROZOLIMA” Leszno 53 kończy się z dniem 10 stycznia 1931 r. Rejestracja odbywa się codziennie w godz. urzędowych t. j. od 7 — 9 wiecz.

NOWE BRUDNO. Rejestracja członków odbędzie się do dnia 10 stycznia 1931 r. codziennie od godz. 5 — 9 wiecz.

PRAGA. Komitet Dzielnicy zawiadamia wszystkich członków, którzy jeszcze się nie zarejestrowali, że rejestracja będzie trwać do 10 stycznia 1931 r.

DZIELNICA MOKOTÓW. Rejestracja członków Dzielnicy odbywa się w lokalu ul. Chocimska 23, w środy i piątki od godz. 7 — 9 wiecz. Zakończenie rejestracji 11 stycznia 1931 roku.

KOMITET DZIELNICY POWĄZKI zawiadamia wszystkich członków, którzy jeszcze się nie zarejestrowali, że rejestracja będzie trwała do dnia 10 b. m.

DZIELNICA MOKOTÓW. Konferencja Dzielnicy Sprawozdawczo — Wyborcza odbędzie się dn. 11 stycznia 1931 r. o godz. 10 min. 30 rano w lokalu ul. Chocimska 23. W konferencji weźmie udział tow. pos. Barlicki.

KOMITET CHOINKOWY DZIELNICY P. P. S. „POWIŚLE” składa podziękowanie K. R. R. S. „Start” sekcji dziecięcej, Orkiestrze TUR. „Mokotów” i tow. Nowackiemu za wzięcie udziału w urządzeniu choinki.

NIEDZIELA.

KOŁO FRYZJERÓW P. P. S. W niedzielę 11 b. m. o godz. 12 odbędzie się zebranie członków Koła przy ul. Wareckiej Nr. 7.

WARSZAWSKIE KOŁO NAUCZYCIELI P. P. S. w niedzielę, dnia 11 stycznia r. b. o godz. 10 i pół rano w lokalu Warecka 7 odbędzie się zebranie członków Koła. Obecność wszystkich obowiązkowa.

PONIEDZIAŁEK.

ŚRÓDMIEŚCIE. O godz. 6 wiecz. odbędzie się posiedzenie Komitetu.

ORGANIZACJA TRAMWAJOWA PPS. KOŁO MURANÓW. O godz. 6 i pół wiecz. w lokalu Długa 19 odbędzie się zebranie członków. O godz. 5 popoł. posiedzenie Komitetu.

RUCH KOBIECY

Posiedzenie Centralnego Wydziału Kobięcego P. P. S. odbędzie się 16 stycznia, o godz. 6 wieczorem.

Lokal podamy w zawiadomieniach.

WARSZ. WYDZ. KOB. P. P. S. zawiadamia, że rejestracja towarzyszek odbędzie się w dniach 7, 8, 9 i 10 stycznia w siedzibie Wydziału, Leszno 53, parter oraz w lokalu O. K. R. — Warecka 7.

Organizacja Młodzieży T. U. R.

DZISIAJ t. j. w sobotę o godz. 8.30 w sali Z. Z. K. ul. Czerwonego Krzyża 20, odbędzie się Wieczornica Towarzyska z tańcami.

Dochód przeznaczony na Orkiestrę Warszawskiej Organizacji Mł. TUR. Bilety w cenie 1 zł. dla członków, 1.50 dla wprowadzonych gości.

KOŁO MŁODZIEŻY METALOWEJ IM. KAROLA MARKSA. W sobotę 9 b. m. o godz. 7 wieczór zebranie fabryk „Wład. Paschalski”, „Lilpop i Rau”. Zebranie Zarządu o godz. 8 wiecz. Proszeni się o przybycie tow. Kołakowski i Garlicki.

KOŁO M. PASZKOWSKIEJ — MARYMONT. W niedzielę, dnia 11 b. m. o godz. 6 p.p. wieczornica taneczna.

ORG. MŁODZ. TUR. Koło Ochota w poniedziałek 12 stycznia odbędzie się zebranie Koła z referatem tow. Niemyskiego.

PORANKI DYSKUSYJNE.

W niedzielę, dnia 11 b. m. o godz. 11 rano odbędzie się 1-szy poranek dyskusyjny w gmachu Z. Z. K. (vestibul). O godz. 10 m. 30 tegoż dnia zebranie prezydium.

EGZEKUTYWA.

We wtorek, dnia 13 b. m. o godz. 8 wiecz. zebranie Egzekutywy K. W. Warsz. Org. Młodz. TUR.

KOMITET WYKONAWCZY.

W środę, dnia 14 b. m. o godz. 7 wiecz. zebranie Komitetu Wykonawczego Warsz. Org. Młodz. TUR.

CZERWONE HARCERSTWO.

WYCIĘCZKA DO SALONU LISTOPADOWEGO. Hufiec Warszawski urzędują w niedzielę, o godz. 12.30 w południe wycieczkę dla starszych harcerzy na wystawę obrazów i rzeźb w Kamienicy Baryczków, Rynek Starego Miasta. Wstęp 50 gr.

SEKCJA WYCHOWANIA SOCJALISTYCZNEGO PRZY RADZIE HUFCA. Posiedzenie odbędzie się w niedzielę, o godz. 17.30, w lokalu Zw. Transportowców, ul. Czerwonego Krzyża 20. Na porządku dziennym czytanie i komentowanie książki Kanizsa: „Zdobycy przyszłości” (podst. wych. socjal.). Uprasza się o punktualność.

KRONIKA STOLECZNA

DOKSZTAŁCAJĄCY KURS KAPELMISTRZOWSKI.

Wzorem lat ubiegłych odbędzie się w roku bieżącym piąty kurs kapelmistrzowski (sześciotygodniowy) dla kapelmistrzów orkiestr dętych i smyczkowych. Wiadomości udziela sekretariat kursu (Kielce, ul. Tadeusza Kościuszki 11, Szkoła Muzyczna im. Moniuszki), za nadesłaniem znaczka pocztowego na odpowiedź.

REORGANIZACJA ZRZESZENIA TOW. MIŁOŚNIKÓW LETNISK I OSIEDLI PODSTOLECZNYCH.

Zarząd Zrzeszenia towarzystw miłośników letnisk i osiedli podstolecznych, po wewnętrznej reorganizacji, przystąpił obecnie do wykonywania zadań, związanych z podniesieniem gospodarczym letnisk i osiedli podstolecznych. Zamierzone prace dotyczą zmia-

ny statutu Zrzeszenia, kontroli nad parcelacją i zabudową, współdziałania z samorządami i zarządami kolei dojazdowych w sprawach komunikacyjnych, usprawnienia aprowidowania letnisk i osiedli podstolecznych etc. Dla wykonania zamierzonych zadań projektowane jest zwołanie w najbliższym czasie zjazdu prezesów poszczególnych kół miłośników letnisk i osiedli podstolecznych. Zrzeszenie otrzymało nowy lokal (Mokotowska 14).

REJESTRACJA DOROŻKARZY.

W piątek, dnia 9 stycznia stawić się mają w Wydziale przemysłowym przy ul. Bednarskiej w godz. od 9-ej do 1-ej po poł. dorożkarze konni, posiadający numery od 1501 do 1800 włącznie, celem wymiany znaków administracyjnych oraz pozwoleń na prawo powożenia na r. 1931.

OFIARA BRAKU PRACY

23-letni Wawrzyniec Konopka (Koszykowa 50), sztukator, ostatnio od dłuższego czasu bez zajęcia, nie chcąc być ciężarem rodziny otrął się esencją octową w bramie domu (Piękna 37). Ponieważ trucizna zbyt słabo działała, przeto desperat nazajutrz udał się do mieszkania

swej narzeczonej na ul. Nowolipki 23, gdzie targnął się na życie po raz drugi, postrzelivszy się z rewolweru w głowę. Tym razem upartego desperata w stanie ciężkim przewieziono pogotowie do szpitala św. Ducha, gdzie mimo dokonanej operacji wyjęcia kuli — życie zakończył.

TRAGEDIA SŁUŻĄCEJ

Przy ul. Pięknej 43, w mieszkaniu inż. Jana Grynhoffa pełniła obowiązki służącej od pół roku 26-letnia Felicja Bielińska. W ostatnich czasach B. mówiła do swych koleżanek i chlebodawców, że sprzyrzyło jej się być służącą, chciała poznać jakiegoś bogatego jegomościa, aby wyjść zamaż i być „panią”. W przeddzień targnięcia się na życie Bielińska była z koleżanką na zabawie, nie zdradzając żadnych zamiarów samobójczych.

W nocy, będąc sama w kuchni, przystawiła taboret i krzesło do pieca kuchennego i położyła się na poduszce, wkładając do ust rurkę gumową od maszyny gazowej. Rano domownicy znaleźli B. nieprzytomną wskutek zatrucia gazem. Pogotowie przewiezło desperatkę w stanie ciężkim do szpitala Dz. Jezus, gdzie zmarła. Denatka, przed samobójstwem, podała wszystkie listy, spakowała swoje rzeczy i ubrała się odświętnie.

W TRYBACH MASZYNY

Przy ul. Gęsiej 81, w zakładzie stolarskim, 25-letni Antoni Markiewicz, w czasie pracy, doznał zmiążdżenia części palca prawej ręki.

M. otrzymał pomoc w ambulatorjum pogotowia.

TRAGICZNA ŚMIERĆ WŁAŚCICIELA PIEKARNI

48-letni Julian Wejrauch (Zórawia 20) współwłaściciel piekarni „Warszawskiej” oraz kinoteatru „Oaza” na ul. Grójeckiej, będąc w piekarni swej przy ul. Złotej 75, potknął się na posadzce kamienną i wpadł do dołu piekarniowego głębokości 2-ch metrów. W. uderzył głową o żelazny kant przy po-

dołdze, doznał pęknięcia czaszki i padł nieprzytomny. Lekarz pogotowia, po udzieleniu pomocy, na życzenie rodziny, pozostawił Wejraucha w mieszkaniu brata Michała Antoniego w tymże domu. W kilka godzin po wypadku W. zmarł. Pozostawił on żonę i czworo dzieci.

ZNOWU 5 OFIAR ŚLIZGAWICY

W ciągu doby ubiegłej ofiarami ślizgawicy padli następujące osoby: Sura Petel, Jadwiga Jelińska, Bella Nadelhaftówna, Abram Fa-

bian i Mariem Hochmanówna. Wszystkim ofiaram ślizgawicy pomocy udzieliło pogotowie.

TEATR i MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich

Wielki o g. 8 „Tosca”

Narodowy o g. 8 „Pan Geldhab” i „Nikt mnie nie zna”.

Nowy o g. 8 „Nowa umowa małżeńska”

Letni o g. 8 „Pani ministrowa”

TEATR „ATENEUM”, Czerwonego Krzyża 20. Teatr „Ateneum” pod dyktando Stefana Jaracza gra dziś „Ulicę” Rice’a.

TEATR WIELKI, Dziś „Tosca” z Kiepurą.

TEATR NARODOWY, Dziś komedia Fredry „Pan Geldhab” oraz „Nikt mnie nie zna”.

TEATR NOWY, Dziś komedia B. Shawa „Nowa umowa małżeńska”.

TEATR LETNI, Dziś komedia Ad. Grzymalskiego „Pani ministrowa”.

TEATR POLSKI, Codziennie „Romans ministerjalny”.

W niedzielę o godz. 3.30 po poł. po cenach znizowanych po raz 78 „Przygody dzielnego wojaka Szeika”.

TEATR MAŁY, Dziś i dni następnych „Lekkomyślna siostra”.

W niedzielę o godz. 4-ej po poł. po cenach znizowanych „Lekarz Bezdolny”.

TEATR „MORSKIE OKO”, Dziś uroczysta premiera wielkiej rewii karnawałowej „Halo! Malicka i Sawani” z gościnnymi występami Marii Malickiej i Zbyszko Sawana na czele całego zespołu.

TEATR „QUI PRO QUO”, rewia p. t. „Myszy bez koci”.

TEATR „WESOŁY WIECZÓR”, Dziś rewia p. t. „Pieniądze dla wszystkich”.

REFERAT HARCERSKI CENTR. ORG.

Mł. T. U. R. odbędzie swe posiedzenie w sobotę, dn. 11 b. m. o godz. 7 wiecz. Warecka 7.

BILETY ULGOWE DO TEATRÓW. Bilety ulgowe do wszystkich teatrów można zamawiać w środy i piątki od 7-ej do 9-ej u tow. Kopiałówny ul. Warecka 7, II piętro w podwórzu.

Ruch kult.-oświatowy

ZE ZWIĄZKU DRUKARZY (Miodowa 6) Dalszy ciąg odczytów, wygłaszanych przez prof. St. Czarnowskiego, po ferjach świątecznych odbędzie się dn. 10 b. m. to jest w sobotę.

Wejście dla członków i wprowadzonych gości bezpłatne.

Kino Dzw. „Światowid”

Marzałk. 111

Pocz. 4, 6, 8 i 10

WIELKI FILM DŹWIĘKOWY

MONTE CARLO

Reżyserja: Ernest Lubitsch.

W roli gl.: Jeanette Mac Donald

Dźwiękowy Kinoteatr MIEJSKI

Długa 25

Hipotečna 8

Początek o godz. 6.30

w soboty i niedziele o godz. 5 p. p.

Dla młodzieży dozwolony

Arka Noego

NADPROGRAM.

Kino dźwiękowe

ATLANTIC

Chmielna 33.

Początek 4, 6, 8, 10, 15

IWAN PETROWICZ

w rewelacyjnym filmie dźwiękowym

„Król Paryża”

Nad program: Najnowszy „FLEISCHER” oraz aktualności dźwiękowe.

KINO KOMETA Chłodna 49

TEATR

Tel. 48-51

„Ludzie wiecznego mroku”

W rolach głównych:

Douglas Fairbanks i Jobyta Raiston

Na scenie występy artystów: Nina Biełicz, Henio Domański, Kazimierz Chrzanowski, Stanisława Balcerakówna, Adam Daal, Konrad Ostrowski Irena Topolnicka oraz Girls baletu K. Ostrowskiego.

KINO

„JEDEN ZŁOTY”

Karowa 18, obok hotelu Bristol,

wyświetla słynne arcydzieło

„Wschód słońca”

Nadprogram dodatek P. A. T. „Bitwa o Warszawę” oraz dwie komedje: „Na pomoc” i „Kto jest dyrektorem”

Najwytworniejsze Dźwiękowe Kino Stolicy Majestic

Nowy - Świat Nr. 43.

początek 5.

w niedzielę i święta pocz. 3.

Najweselejszy program świąteczny

WIELKI FILM NIEMY

Najwięksi ulubieńcy starych i młodych

PAT i PATACHON

rozśmieszają nawet glazy

swoją ostatnią kreacją, jako

Nad program: Dźwiękowa baśń wigilijna

Ceny biletów od zł. 1.50.

Dla młodzieży dozwolony.

Ze względu na wysokość artystyczną dla młodzieży dozwolone.

KINO

CASINO

Nowy - Świat 50

Pocz. o g. 4, 6, 8, 10

WIELKI POLSKI DŹWIĘKOWY FILM MORSKI

wg. arc. St. Żeromskiego p. t.

„Wiatr od morza”

W rolach gl.: Marja Malicka, Adam Brodzisz, Kaz. Junosza-Stępowski, Eug. Bodo

Aparatura dźwiękowa „Western Electric”

Z W CZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolary St. Zjedn. 8.89%.

Belgia 124.50, Gdańsk 173.12, Bukareszt 5.30 i pół, Holandia 359.15, Londyn 43.32,

Nowy Jork 8.916, Nowy Jork (kabel) 8.925,

Paryż 35.00 i pół, Praga 26.44, Szwajcaria 172.90, Sztokholm 238.85, Włochy 46.73, Wiedeń 125.50.

STAN POGODY

MGLISTO.

Wczoraj o godz. 10-ej temperatura — 3.8 st. Cels., wilgotność 90 proc., stan nieba: pochmurno (mgła).

Dziś prawdopodobny przebieg pogody w Polsce: Przeważnie pochmurno: na zachodzie kraju rankiem mglisto, w ciągu dnia krótkotrwale rozpozgodzenia. Na wschodzie i południu z opadami śnieżnymi. Lekki mróz. Słabe wiatry z kierunków północno-zachodnich i północnych.

Kino Dzwik. COLOSSEUM Początek o g. 6-ej

Najpiękniejsza z pięknych

kocha, pragnie, szaleje jako

KOBIETA NA MARSIE

Nadprogram: Fenomenalna groteska rysunkowa

Mała Sala pocz. o godz. 4.

„Jego Królewska Mość DOUGLAS I.”

Dla młodzieży dozwolone.

POLA NEGRI PALACE

Pl. Teatralny

Pocz. o 6.

„Tryumf miłości”

W rolach głównych:

Charles Rogers, Nancy Carrol.

NADPROGRAM: Dodatek Fleishera.

Aparatura Western Electric.

Kino FILHARMONJA

Jasna 5.

Początek 6, 8 i 10

Pierwszy polski dźwiękowy film morski

Dla dorosłych i młodzieży

„WIATR OD MORZA”

W rolach głównych: Marja Malicka, Adam Brodzisz, Eug. Bodo, Kaz. Junosza-Stępowski, Adolf Dymasz, Irena Gawełka

Nadprogram: Koncert orkiestry symfonicznej kina Filharmonia z udziałem wielkich organów

DŹWIĘKOWE KINO

„TĘCZA”

Przejazd 9

Pocz. 6, 8 i 10.

Greta Garbo oraz jej wytworny kochanek z ekranu Konrad Nagel w dramacie erotycznym

„POCAŁUNEK”

Nadprogram: tygodnik oraz dodatki dźwiękowe.

KINO-REWIA ZNICZ

ŚNIADECKICH 5, TEL. 11405

Dziś i dni następnych

Po raz ostatni w Warszawie

„Szlakiem hańby”

Wielki dramat obyczajowy, poświęcony tysiącom szlabanów

W rol. gl. Marja Malicka i Zofia Batycka

Na scenie: „Miłostki ułaskie” i „Adam i Ewa” z udziałem całego zespołu pod kier. I. Truskowskiego i ulubienicy publiczności Janiny Winiarskiej.

Dźwięk. UCIECHA Złota Mł. 71

Dziś wielki film dźwiękowo-śpiewny

POD DACHAMI PARYŻA

z POLĄ ILLERY

w roli głównej

Rzeczy ciekawe i aktualne

PANAMA W OGNIU REWOLUCJI

RZĄD PREZYDENTA AROSEMENA OBALONY

STOLICA REPUBLIKI PANAMA.—GŁÓWNY OŚRODEK REWOLUCJI. U DOŁU Z PRAWEJ STRONY DOTYCHCZASOWY PREZYDENT AROSEMENA.

ZAMACH REWOLUCYJNY W PANAMIE.

W nocy z dnia 1 na 2 stycznia r. b. dokonany został w Panamie zamach rewolucyjny, zakończony po kilkugodzinnej walce obaleniem dotychczasowego prezydenta i utworzeniem nowego rządu. Zamach rozegrał się tak szybko i niespodziewanie, że władze nie zdążyły przeciwstawić się oddziałom rewolucyjnym. Przeważna część mieszkańców wogóle nie wiedziała o zamachu, a o fakcie dokonany poinformowana została dopiero nad ranem z gazet.

PRZEBIEG ZAMACHU.

Przebieg zamachu był następujący: Oddział złożony ze stu powstańców, zaatakował prezydium policji państwowej, stanowiącej obecnie siłę zbrojną Panamy i po wymianie kilkunastu strzałów zajęli gmach, aresztując zwolenników dotychczasowego rządu i urzędników policyjnych. Prezydent Arosemena oraz kilku ministrów zostało aresztowanych. Według niepotwierdzonych pogłoszek, w czasie starcia zabiło 10 osób a kilkanaście odniosło rany. Zamach rozegrał się tak szybko, że świadkami przewrotu byli jedynie mieszkańcy domów, znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie policji oraz pałacu prezydenta.

Powstanie zorganizowane zostało przez związek Accion Cumani, który już od dłuższego czasu atakował dotychczasowy rząd z powodu korupcji b. prezydenta Ciari i obecnego Arosemena.

OBCENIE W PANAMIE PANUJE SPOKÓJ.

Wiadomości, nadchodzące z kraju, donoszą, że naogół panuje spokój. Starcia uliczne w Colon również nie trwały długo. Po krótkiej utarczce rewolucjoniści opanowali gmachy urzędowe i publiczne i zawładnęli policją. Liczba zabitych w czasie walk ulicznych ma wynosić 16 osób. Policja została rozbrojona, a na jej miejsce ustanowiono specjalną milicję, złożoną z oddziałów rewolucjonistów, która utrzymuje porządek w mieście.

STANY ZJEDNOCZONE WOBEC ZAMACHU.

Wrażenie, jakie wywołała wiadomość o wybuchu rewolucji w Panamie w Stanach Zjednoczonych, a zwłaszcza w Białym Domu jest ogromne. Jak wiadomo bowiem, Panama zawdzięcza swą niepodległość wypadkom z października 1903 r., wywołanymi przez Amerykę, a które doprowadziły w końcu do oderwania niektórych ziem z Kolumbii i proklamowania samodzielnej republiki panamskiej. Akt ten uznały Stany Zjednoczone A. P. już w kilka dni później de iure, co oznaczało jego całkowite usankcjonowanie. Dzięki temu w układach z roku 1903 i 1904 Stany Zjednoczone A. P. uzyskały w Panamie stanowisko uprzywilejowane, a ponadto prawo budowy znanego kanału wraz z wyłącznością posiadania pasa 8 km. szerokości po obu stronach kanału. Wyłączność ta ma jednak charakter dzierżawy, za którą Panama otrzymywała jednorazowo 10 mil. dol., a ponadto od r. 1913 począwszy, pobiera roczną rentę w kwocie 250.000 dolarów.

Dalszy układ z roku 1926 opiewa w ten sposób, że w razie jakiegokolwiek konfliktu zbrojnego Stanów Zjednoczonych A. P., Panama automatycznie obowiązana jest stanąć po ich stronie, a rząd Stanów Zjednoczonych ma prawo przeprowadzić ewentualną całkowitą okupację tego kraju na czas potrzebny.

W tych warunkach jest zupełnie jasne, że Waszyngton obecnym wypadkom w Panamie przypisuje ważne znaczenie i wydał już stosowne zarządzenia.

INTERWENCJA AMERYKI NARAZIE NIE NASTĄPI.

W Białym Domu odbyła się konferencja z sekretarzem stanu Stimsonem, który następnie konferował z ministrem wojny.

Po wyjściu z Białego Domu, Stimson udzielił przedstawicielom prasy wyjaśnień z których wynika, że spodziewana interwencja Ameryki Północnej w tej chwili nie nastąpi. Jakkolwiek Stany Zjednoczone, w myśl zawartej z Panamą umowy, miałyby prawo do takiej interwencji, rząd waszyngtoński odciska dalszego rozwoju stosunków i zbada dokładnie położenie w kraju. Dopiero w razie ogólnego zaostreżenia się stosunków w Panamie i w razie chaosu w kraju, któryby zagroził interesom, związanym z bezpieczeństwem kanału panamskiego, rząd Stanów Zjednoczonych

NOWY PREZYDENT PANAMY.

Dotychczasowy poseł przy rządzie amerykańskim w Waszyngtonie, Dr. Ricardo Alfaro, został na skutek rewolucji Prezydentem Republiki Panamy.

przedsięwzięty specjalne zarządzenia, a w razie konieczności byłby skłonny do interwencji.

NA WSZELKI WYPADEK AMERYKANIE OBSADZILI KANAŁ.

Jak wynika z depesz, Ameryka nie chciała jednak czekać biernie na rozwój wypadków w Panamie, i na wszelki wypadek, oddziały wojsk amerykańskich przy pomocy samochodów ciężarowych pośpiesznie udały się do strefy kanałowej i obsadziły cały ten obszar, w celu zabezpieczenia praw i bezpieczeństwa obywateli Stanów Zjednoczonych. Zarządzenie to motywowane jest ponadto okolicznością, że Panama właściwie nie posiada żadnego wojska, lecz tylko rodzaj policji wojskowej.

DZWON KTÓRY ŚPIEWA...

Jedna z francuskich odlewni dzwonów wykonała na zamówienie znanego muzyka E. Boutroux zaprojektowany przez niego dzwon dziwnej konstrukcji. Odlew kształtem nie różni się zupełnie od zwyczajnych, sporządzony jest jednak z 12 różnych stopów, a ramy, w które jest wstawiony, posiadają kilkaset miedzianych półeczek, podobnie jak u fortepianu zakończonych korkiem, które z chwilą rozkołysania się, dzwoni, i uderzenia serca poczynają tańczyć po spiżowym kolosie, przerywając, głośząc i podwyższając ton tak, że dzwon wydaje piękny melodyjny śpiew. Podobno eksperyment ten spotkał się z gorącym uznaniem duchowieństwa i prawdopodobnie liczne kościoły ozdobią niezadługo wieżące śpiewającymi dzwonami.

ROZPACZLIWA WALKA ŁODZI PODWODNEJ Z POTWORAMI MORSKIMI

Angielską łódź podwodną „Wiktorję” spotkała przygoda, która jedynie dzięki przytomności sternika nie zakończyła się katastrofą. Podczas ćwiczeń eskadry łodzi podwodnych u północnych brzegów Irlandii, „Wiktorja” oddaliła się zbyt daleko od terenu manewrowego i zaatakowana została przez gromadę dzików morskich, z którą stoczyła godziną blisko walkę, zabijając minami około 16 wygłodniałych potworów. Ciężko uszkodzoną łódź uratował sternik, który umiejętnym pilotowaniem wyprowadził ją z pola walki.

CZŁOWIEK KTÓRY WAŻYŁ 225 KILOGRAMÓW

W Portland, w stanie Indiana zmarł z końcem grudnia najtłustszy człowiek na świecie — George Butherworth, ważący 225 kilogramów. Częste podróże tego tłuszciocha przyczyniały niemało kłopotów wszystkim kolejom całego świata, a każdorazowa jazda była zapowiadana na kilka miesięcy naprzód. Pościągami, które podróżował Butherworth zawsze się spóźniały, ponieważ stale otaczane były przez publiczność, pragnącą widzieć tego anormalnie tłustego człowieka. Kiedy liczył lat 30 i ważył 180 kilogramów, oświadczyli wybitni lekarze, że dni jego życia są policzone i radzili mu, aby napisał testament. Rady te jednak Butherworth przyjmował z uśmiechem. Dopiero po 32 latach zmarł wskutek paraliżu serca.

KTO CHCE NIECH WIERZY

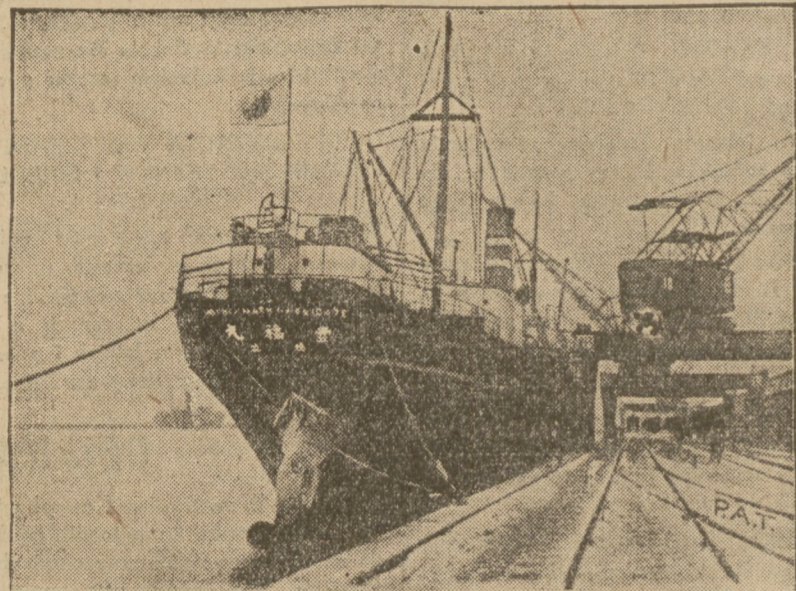
Profesor nauk przyrodniczych na uniwersytecie hawańskim Bernhard Shelley, autor wielu dzieł z zakresu botaniki, studiując od szeregu lat życie owadów, sporządził ostatnio nader ciekawą statystykę, omawiającą siłę poszczególnych żył. I tak np. — zdaniem tego uczonego — żuk przeniesie może w ciągu doby na swym grzbiecie od oddalonego o kilkadziesiąt kroków swego schroniska około 1.000 orzechów, ogólnej wagi 10 kg. Porównując dalej siłę konia z siłą pchły, obliczył prof. Shelley, że około 960 miliardów tych stworzonek mogłoby się dopiero zmierzyć z małym żrebkiem.

ZAMORDOWANY B. PREZYDENT PANAMY.

Pośród ofiar walk ulicznych, jakie toczyły się na ulicach stolicy, znalazł się również poprzedni Prezydent Panamy Rodolfo Chiari.

BANDERA „WSCHODZĄCEGO SŁOŃCA” W PORCIE GDYŃSKIM

W tych dniach przybył do portu „Hofuku Maru Haschidate”. Na naszym gdyńskiego olbrzymi statek japoński zdjęciu okręt japoński w porcie.

CENZURA FILMOWA W NIEMCZECH

Berliński urząd cenzury filmowej zakazał wyświetlania filmu p. t. „Rok 1914 — Strzały w Sarajewie” w reżyserji P. Oswalda, obrazujący przyczyny wielkiej wojny światowej. Na posiedzeniu urzędu cenzury obecnych było sześciu przedstawicieli urzędu spraw zagranicznych Rzeszy, występujących w charakterze rzeczoznawców. Zakaz umotywowano tem, że film ten dąży rze-

komo do zaciemnienia stosunków pomiędzy Niemcami a innymi państwami. Wobec tego, że jak donosi prasa, w opracowaniu tego filmu brał udział jeden z historyków, wskazanych wytwórni przez urząd spraw zagranicznych Rzeszy, towarzystwo filmowe R. Oswald zamierza wytoczyć niemieckiemu Ministerstwu Spraw Zagranicznych proces o odszkodowanie.

ODKOPANIE RZEŻBY Z PRZED 2000 LAT

Na przedmieściu Białogrodu, Topczider, podczas kopania fundamentów, wykopano marmurową rękę z posagu jakiegoś rzymskiego imperatora. Ręka

jest dużej wartości artystycznej i jak orzekli specjaliści, pochodzi z przed dwóch tysięcy lat.

PIŁKA NOŻNA NA ŚNIEGU I LODZIE

W Berlinie odbył się w ubiegłą niedzielę sensacyjny mecz piłkarski pomiędzy miejscową „Minerwą” a wiedeń-

skim „Rapidem”. Mecz rozegrany na śniegu i lodzie zakończył się zwycięstwem wiedeńczyków w stosunku 4:2.

REKORDY... REKORDY... REKORD PIEKARZA WŁOSKIEGO

W Medjolanie zorganizowano turniej dla ustalenia rekordu szybkości pieczenia bab, chlebów i bułek. Na zdjęciu zwycięzca turnieju.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor Naczelny MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Redaktor odpowiedzialny STOJAN STEFANOWSKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w druk. „Robotnika”, Warecka 7.